

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204700

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

T 81

Accession No. D. G. 12576

V-467

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ చరిత్ర, విశాఖపట్టణం.
(1955)

should be returned on or before the date last marked below

(అ ట్టో

ఏటూకూరి వేంకటనరసయ్య

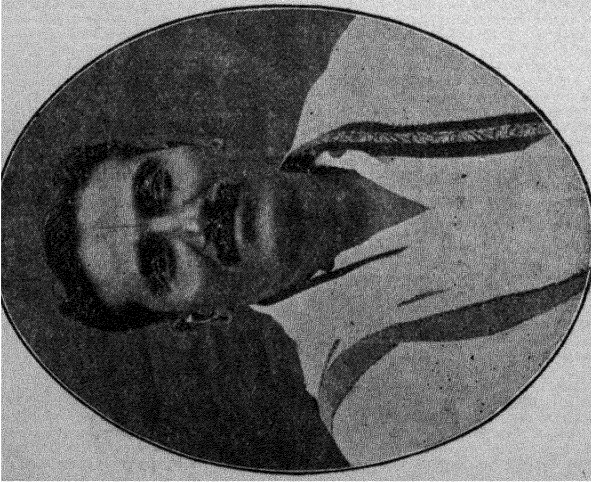

పతులు ౧౦౦౦

భర్త :
క్రొత్త సుబ్బయ్య చౌదరి

కర్త :
ఏఱుకూరి వెంకటనరసయ్య

రొలమున్ బట్టిన నాటినుండియు నెదో
కళ్యాణ మాళిచు నా
వలకేల్ చేసిన పుణ్యమేమొ ? యిదియే
వాంఛింతు నీజన్మకున్
హలమున్ బట్టిన నాటి దృశ్యములు ప్ర
త్యక్షములై నాతలం
పులగిల్గింతలు పెట్టుచుండు ననిశం
బున్ దీరుతీయంబులన్.

శోరికలు

౧ పాయ	వెంకటాద్రి
భారతము	మంత్రిమణి
మతము	స్వార్థత్యాగి
దేవుడు	వల్లెపట్టు
హంకీయగ్రాత	౩ పా
శౌర్యజ్యోతి	అభినవేశము
మహాత్మీ !	అభిమాన్యము
మహాగాజ	సంక్రమణము
౨ పాయ	వానకారు
కవిరాజ !	విందు
సంస్కృతి	గాలివాస
శతశిల్పి	తల్లికాన
సత్కవీ !	కడుపుచిచ్చు
తెలుగురాజ !	పెండ్లి
సెలవు	నమస్కారము
హోలి	

ఆభాషణములు

దాదా పీమకుటములలో ముక్కాలు మువ్వీసము నా కవితాభ్యాసమున కయ్యు నిటీవలి కాన్యధోరణి కెంతయు నుపకరించినది. అదిగా నీచిల్లర పనితనము నెలార్ప నాటె మనస్కరింప లేదు.

అయిన నేటి నోరంబాలునఁబోక తప్పినదిగాదు. లేదేని వీని కీరూప మేర్పడి యుండకపోను. ఇంతకుఁ గాలాభిరుచి గడవరానిది గదా ?

ఇందలి వానకారు, పెక్కి మొనలగు ఖండికలు లక్ష్యణమూర్ఖు, లంకాదహన మిత్యాదులబలఁ గొందిఱు కంఠస్థముచేసి పలుచోట్ల బాడవింటిని. అదియు నీ జతనమున కుపాశ్రయమైనది.

పాఠకున కందిపుచ్చు కొనుటకుఁగాఁ దొలిపాయలో జిజ్ఞాసాతరంగములు, మలిపాయలో జీవితతరంగములు, మూడవపాయలో సాంసారిక తరంగములు నొకేరేవున కయిన వాని ననుసంధించితిని.

లోఁగడఁ బ్రకటితములగు కొన్ని శ్లోకలలోఁబాటు నవసరములగుమార్పు లెడనెడఁ గావించితిని.

ఈ ఖండకృతులఁ బ్రకటించి నొ సుతాహ మెనకొల్పిన పత్రికలకును వీని నచ్చునకుఁ దేరఁబురికొల్పిన సారస్వతమండలి కిని గృతజ్ఞుడను.

పూజ్యమిత్రులు శ్రీ. పి. లక్ష్మీనారాయణగారు (లక్ష్మీ పవర్ ప్రెస్ ప్రొవైనుటరు) నీని ప్రథమావతరణమునకుఁ గార కులైరి. కాన వారిసాహిత్య సౌమనస్యముల కభినందనములు.

కృతి పతి

శ్రీ క్రొత్త సుబ్బయ్య చౌదరిగారు

నేఁ గనిపించుటే తడవు నిల్వన నీయొడ లెల్ల గన్నులై
త్రాగెద వంతకంత కనురాగ సుధాబ్ధి తరంగ పంక్తులన్
దోఁగెద వొక్కపెట్టన మృదుస్మిత చంద్రికలన్ వెలార్తు వో
మూఁగమునీంద్ర! నాహృదయమున్ గదలించిన విట్టిఘట్టముల్.

త్యాగము గాదు నాచెఱఁగుఁ దన్నిన దన్యదురాసదక్రియా
భోగము గాదు నాదుతలఁపుల్ బులిపించిన దాత్మచింతనో
ద్యోగము గాదు నాహృదయ మూఁపిన దింత కపూర్వనైతిక
శ్రీ గరిమమ్ము నాకనులఁ జిందిన దొందిన దిట్టి సత్కృతిన్.

గువ్వల చెన్నఁ డేకరణిఁ గొల్చెనొ ? వాఁకిటి తిమ్మఁడే జరీ
దువ్వట మిచ్చెనో ? మనకుఁ దోఁపదు కీర్తిగడించి రాకథల్
త్రవ్విన నీ విచిత్రచరితములకున్ సరి దాఁచు చున్నవే
పువ్వల పూజ సన్ని యిటు పుట్టితివో ? స్వకృతక దీపకా !

నాకృతికన్య నిత్తునను నమ్మక మున్నదే ? ధర్మవృద్ధులన్
జేఱొనుఁ గాని చెన్నఁటులఁ జేరదు సద్గుణభూషణాదుల
యాకృతి కత్తుకొల్పు విషయాంతర మొల్ల దసాధువర్తనుల్
లోకుల కేడ్చు రుల్లముల లోతులు పాతు లెఱుంగ నేర్తురే ?

దొరమీసము చిలు గాడువుఁ
 దరఁగలఁ దూఁగాడ దొడ్డి దాపునఁ బసికై
 చెరలాడు సింహరాజము
 కరణి నిన్నప్పడవుడు గని వినుతింతున్.

బెడఁగారు నీరు కావుల
 కొడలి పనందులను వియ్య మున్నది పోని
 మ్ముడుగని వానల నెండల
 నడ యాడు శరీర మింత నవకము చెడదే ?

కనిపించిన సుఖ ముంటికె ?
 యని కేల్లోడ్చెదవు వెంట సంఘన వెటనే
 పనియున్న జెఱుఁగ వీద్యశ
 వినయ వివేకమ్మ లాత్మ విస్మిఱిగొలుపున్.

ఆత్మబంధువు శివలింగ యాభి ధానుఁ
 డేమధుర వేళ ననుబంధ మేర్పరించె
 నాచెలిమి చిమ్మలై చిల్పలై తరంగ
 లై మనోభూము లొయ్యెయ్య నవఘళించె.

బాబులు సుఖులని మనరవి
 బా బవుడప్పడు వచించు పట్టులఁ బేరున్
 సాఁబా లెఱిఁగించితివని
 ప్రాబంధిక బంధకవన భంగి నగింతున్.

గనిమ కాడలయల్లికల సనందులకు నీ
 కందోయి మిసమిసల్ కలవరించు
 జలవేణికాభంగ సంగీతములకు నీ
 శ్రవణ సమ్మోదము జాలువాలు
 నవ్యకేదార ఖండవిలాసములకు నీ
 చిత్త మాధుర్యము చివురుదొడుగు
 ప్రబలపయోద వప్రక్రీడలకును నీ
 నిలువు నిక్షేపము పులకరించు

గడ్డి పూమొల్కలొల్కు సింగారములకు
 నార్ద్రహృదయము చిదుముట కనుమతింప
 దీ ప్రకృతి దృశ్యములకు ద్రవించునతఁడు
 కవియో ? శిల్పియో ? రసికుఁడో ? కర్షకుండో ?

చేయి మీఱఁదలంకు జ్యేష్ఠకుమారుండు
 వేంకటేశ్వరుండు వివేకధనుండు
 ఆప్పవోలనటించు రెండవసూనుండు
 జగవతి సాహిత్య చక్రవర్తి
 కనుసన్ననడయాడు కడగొట్టు పుత్రుండు
 రఘురాముఁ డతిథి పరాయణుండు
 పుత్రికామణు లన్నపూర్ణాయశోదలు
 నాల్కకుఁ దొడ్డవైన నడక వాతు

అడుగు దప్పక కొల్చు నర్థాంగలక్షి
 నాగరత్నాంబ నిరుపమత్యాగశీల
 బంధుమిత్రులు ముక్కోటి బలఁగ మట్లు
 కొలువ కులపతి వనిసించుకొంటి వన్న !

నీకస్తార్థము క్షేత్రలక్ష్మి ముఖ మందే కాంతు మశ్రాంతమున్
 నీకారుణ్యము కోపులెడభుజ మందే చూతు మీరీతిగా
 నీకైంకర్యము పూజ్యపూజనఃకులందే తాండవ మ్మాడు నో
 లోకారాధకుడా ! సధర్మలకె చెల్లున్ గావ్య కళ్యాణముల్.

వివిధ విఖ్యాతచరితులఁ దవులుకంటె
 గుప్త చరితులకొండాట గుణమకాదె ?
 ఉన్నవాఁడున్నవాని కిట్లుడ్చిపెట్టు
 అన్యుల మొగము సూచుపుణ్యమునఁబోడు

కృతి పతుల జీవితము వర్ణించుపట్లఁ
 గవుల గంటాలఁ బట్లఁ బగ్గాలు గలవె ?
 ఏయసత్కల్పనలకుఁదావీని వ్యక్తు
 లాత్మ సౌందర్యమును మాత్ర మభిలషింతు.

దివ్యకీర్తి కైన దేవదేవున కిచ్చి
 తనప్రతిష్ఠ నిలువఁ దరమొకవికి
 నిన్నువంటి నరుల నెన్నికకుండెచ్చి
 విశ్వమున్న దనుక వెలయు టొప్పు.

క్రోత్త వంశమునకుఁగూర్చు ప్రజ్ఞానిధు
 లుత్త మాధికారు లుండి రందు
 జగ్గకవికి నీకు సాహిత్యపూజలు
 జరిపినాఁడ వీలు మెఱసినాఁడ.

క్రమ మింతైన గణింప కాత్మ కథలన్ గాలింప కాంతర్యమ
 ర్మము లేవోగమనింప కీకరణి సంభావించితిన్ గావునన్
 దమిదీఱన్ విలిఖింప లే నిపుడు చింతాదంతురస్వాంతుండన్
 రమణీయమ్ముభవచ్ఛ్రిత్రము బుధారాధ్యమ్ము ముమ్మాటికిన్.

ఓ సుబ్బయాగ్రణీ ! యా
 సాసలఁ గ్రుంకని త్రివేణి కథినాథుండవై
 యానూర్యచంద్ర తారము
 భాసిల్లుమ ఖండకావ్యపటహధ్వనులన్

౧ పాఠ్య

భారతము

భారతజాతి సభ్యతకు బాల్యజి నూటికి నూఱుపాళ్లు నో
రూరని వారు లేరు వినవోయి? సముజ్జ్వలరత్నగర్భ నీ
భారతభూమి దీనిపసపట్టక మిన్నులు సడ్డచోట ని
ట్టూరుతురా? పరాయులు ప్రయోజనశూన్యుడ వీవొకండవే.

అనుమానింపకు మాకళింపు మొకరష్యాదేశ మాసాంతమున్
మినహాయించిన దక్కుయూరపు కంపెన్ మేల్తరమ్మిండియా
జనసంఖ్యా విషయప్రసక్తి నయినన్ చైనాకు దీ టైన దం
చనకా? నల్వదికోట్లు భారత ప్రజల్ సామాన్యసామాజ్యమా?

స్తుతిగా దీశ్వరుడైన మెచ్చవలె హిందూదేశ వైసర్గిక
స్థితి కత్యున్నతపీఠభూములు, మహాద్రిశ్రేణులు, నిమ్నగా
తతులున్, లోయలు, దుర్గ మాటవులు, మైదానమ్ము లీభారత
క్షితికిన్ బెట్టనిసామ్మ లీవిభవమున్ గీర్తించె దిగ్భావముల్.

తనగర్భమ్ము పెకల్చినన్ ఖనిజసంతానమ్ము ప్రత్యంతర
మ్మునఁ జిప్పిల్లు సమర్థులేని మనస్వాముల్ స్వగ్గఖండమ్మె లోఁ
గొనవచ్చున్ దమ ధర్మమున్ మఱచి దిక్కుల్వట్టి రీకారణ
మ్మన ఖండాంతరవస్తువాహినులు మిమ్మున్తుంచె నొక్కుమ్మడిన్.

త్రవేణి

జలపాతమ్ము లనేకముల్ గలవు నిచ్చల్ విద్యుదుత్పత్తికిం
దులకున్ యంత్రబలమ్ము దోడ్పడిన హిందూ దేశ మప్రాచ్యభూ
ముల నోరెత్తఁగ నీయ దిట్టిప్రభవమ్మున్ గల్గి ఘోరక్షుధా
జ్వలన జ్వాలల కగ్గమైన దపహాస్య మ్మింక వేరున్నదా?

నలునాళ్లుండిన బిప్పిదక్కదటుపైనన్ హిందువుల్ ముస్లిముల్
కలతల్ దక్కుదు రస్వతంత్రులకుఁ గక్షల్ మెండు నిర్మాణకౌ
శలముల్ దక్కువ దీనఁ బూజ్యమగు రాజ్య మ్మల్లకల్లోలమై
నిలువ న్ని డయినన్ లభింప దటులేనిన్ శాంతి దైవారునే?

నీ దేశం బిది నీజనం బిది యివే నీవేషభాషాదు లం
చాదేశించు మహాత్ములన్ బగడకన్నా ! స్వాగ్రచింతారతుల్
చేదు స్మేతురు వారిపోల్తు విడుటే శ్రేయస్సు న్యాయమ్ముటల్
కాదేనిన్ దమపాచిపీనుఁగులఁ గుక్కల్ ముట్ట వీజన్మకున్.

జలధుల్ దానజలప్రమాణములుగా పట్చక్రవర్తుల్ మహీ
వలయ మ్మేలిన గాధ లల్లి మురిసింపన్ జూచు కాలమ్ముగా
దలవా టట్టిది ప్రస్తుతస్థితి భవిష్యద్దాస్యబంధచ్యుతిన్
దలపించెన్ వెలలింపు మాధునిక సిద్ధాంతమ్ము లెప్పాటివో?

కులకక్షల్ పెరరేచి నేడు బలుసాకుండిన్న బయ్యన్నలై
కొలుకుల్ ద్రిప్పెద రందునిందుఁ దుదకాకుం బోకలం బాందరీ
ములుచల్ దేశ మరాజకమ్మయిన మమ్మున్ మిమ్ముఁగారింతురిం
దులకున్ బూర్వచరిత్ర సాక్షి మత విద్రోహమ్ము లీనాటివా?

మతము

మనమతసంప్రదాయములు మంచివి కా వనువారిగుండెలో
గునపము లాడుంగాక కనుగట్టి పరుల్ జెగనాడ నీవు సై
యని తలక్రిందు లైతివి సమస్త లోకప్పుడు మంచిచెడ్డలన్
గనుగొని దిద్దుకొందు రెటుగాక తపించు త్రిశంకు లుందురా?.

పరమామ్నాయశిఖారహస్యపదనీపారంగతుల్ బుద్ధశం
కర రామానుజ దేశికప్రభులు విష్ణునక్షత్రసీమమ్మ ని
ల్పిరి తచ్చాయ లఖండభారతమునన్ వ్రేల్చింది ఖండాతర
స్థిరకీర్తిన్ గడియించుకొన్నవలె ప్రాచీనార్యమర్యాసలన్!

లోకమ్మన్ నడిపించు విశ్వమత మాలోచింపు మొక్కండు లే
దేకాలమ్మను నిల్వగల్గిన మతమ్మే కానరా దున్నచో
నీకల్లోలము నీమతాంతరము లందీ ప్లేశి వేదాంతముల్
రేకెత్తం గలవా? సుభిక్షముగ ధాత్రిన్ ధర్మ మఱ్ఱుడదా?.

పరులారన కండ దండగ మతవ్యాపారముల్ సల్పినీ
పురు గేరన్ గమకించి రీకరణి సంపూర్ణమ్ముగా మార్చివై
తురు నీదేహము నీమతమ్ము తుద కంతుం బంతు లేకుండ సం
కరమైపోదువు నాఁ డెఱుంగుమ వ్రవేక్షాతత్వ మెప్పటిదో?.

అ ప ణి

మతయుద్ధములపేర దివ్యతరసామ్రాజ్యము లెన్నెన్ని దు
ర్గతి పాలైనవో? యెంద టెందలు ప్రవ క్తల్ తల్లకిందెగో? నీ
మతి నూహింపుము జాతివైరము, మతోన్మాదము దుర్జాతి కా
చితి కెక్కించినఁ దీలు శల్యగతముల్ చేసేత వారింతుమే?.

మత మన్వోన్యనిబంధనములకు ధర్మవ్యాప్తికిన్ విప్లవ
చ్యుతి కాత్మోన్నతి కేరుష్లు దని విజ్ఞుల్ చాటినన్ దైవని
ర్మిత మంచున్ మడిగట్టుకొంఁగు విచ స్వామి? మినినమేషములే
గతి నీజాతికి బైలు దేఱుము జగత్కళ్యాణసంధాతవై.

తరణోపాయము కైన దెల్లెడల సత్యస్థాపక మైన దం
దఱకున్ జేరుగడైన దెల్లఱుచు సైతన్యప్రదమైన దే
స్థిరమైనట్టి మతము నల్వర కుపాదేయము నీగుండె ని
బ్బర మేదీ! ముకుసూటిగా సడతువా? ప్రాజ్ఞుండ వీవన్నిటన్.

దేవుడు

భగవదధీన మన్నపుడు పౌరుషమున్ దడవం బనేమి ? యి
య్యుగగమనప్రభావము నొక్కొక్కపుడైన స్మరింపకుందువా?
గగనము మోవగాఁ బ్రకృతిగర్భము చీల్చి విచిత్ర సృష్టికిన్
దెగఁబడి రింకనీవనిన దేవుని గీవుని సంస్మరింతురా ?

పవనతరంగమాలికలపై నడపింపరె? లోకవృత్తముల్
దివి భువినొక్కపెట్లైన గదింపరె? ఘోచరులైరి భూచరుల్
చివరకుఁ దత్వవేత్తలొక జీవరహస్యము దక్క సృష్టిలో
వివిధ దశాంతరములు వివేచన సేసిరి మూలముట్టుగన్.

శోధకు లాచరించు పరిశోధన విన్నకొలంది నీమనః
ప్రాథమికస్థితుల్ మఱచి భావిపరిస్థితి కుత్సహింతువీ
సాధన మీఁడఁబోక కొనసాగినచో విపరీతచేతనా
గాథల కేమివచ్చెఁ బొడఁగాంతువుమూలవిరాట్ స్వరూపమున్.

మానవబుద్ధి కందనిది మాత్ర మనాదిమ పాంచభౌతిక
స్థానమునందు లేదని విచార మొనర్చి లోకప్పు డున్న వై
జ్ఞానిక దృష్టిలోప మదిగా దిదియకాననుయక్తి వాదముల్
మానిపురాతనాద్యతనమార్గము లందు సమన్వయింపుమా!

సీముఖమాసముద్ర గమనించితి స్థావరజంగ మోజ్జ్వల
 శ్రీమహిమాధ్యముల్ ప్రకృతిశిల్పరహస్యము లెట్లు త్వాదృశ
 స్వాముల కంతుపట్టు నిటువంటి సమస్యల పొంతఁబోయినన్
 మామది కింపదండు రిది మాహృదయముల కెక్కె నీక్రియన్.

హోరని బోరు కొల్పెడు మహోదధిఁ గన్గొను వేళ మింటికిన్
 బారలు సాంచి వైకొనిన పర్వతపంక్తులఁ గాంచు చున్నెడన్
 దారకహారమా క్షికవితానవిరాజియత్పదమ్మునై
 పారసి నప్పు డీశ్వరమహత్వము గోచర పూనుపుణ్యుఁడా?.

తొలకరి భూములన్ బరువుగ్రోలు మొయిళ్లను గాడ్చుకొంటున్
 నలఁగు బయళ్ల నాతఁషమునన్ జెమరించు పగళ్ల వెన్నెలన్
 గులికెడురేల నెల్లపుడు గుప్పికెఁ దచ్చి కరంగి వింత వ్యా
 ఖ్యల కగు చిత్త మీశ్వరునికై తపియించునఁదేమి చోద్యమా?.

పూవులతోవలన్ గరఁగి పోయి మరందములన్ స్రవించి లేఁ
 దావులఁదారి వుప్పొడి పడమ్ములఁదేరి నిరంతరమ్ము మా
 భావకవిత్వముల్ ప్రకృతి భాగ్య మమాంతము గ్రుమ్మరించినన్
 దైవవిలాస మించుకయినన్ మనవారికి బోధపడ్డదా?.

ప్రతినిమిష మ్మజాండగృహపంక్తులఁ గోట్ల కొలంది జీవుల
 దృఢతముగఁ బుట్టి చచ్చు నటపోలిక లగ్నముగావు బీవిత
 సితిగతు లె శనేల! చిలుచీమకుఁ గన్నులు, కాళ్లు, కండ లె
 ట్టితికెనా? దానిలోన నెటు లాయు విమిడ్చెనా? కేలదింతకున్.

మీలను నీటఁ బక్షులను మింట మృగములఁగానఁ గప్పలన్
తాల నిసుంగులన్ జనుల నాఁటికి నేఁటికి సాకు భార మా
వేలుపుపెద్ద కెందులకొ విశ్వగురువ్యవహారకాండలన్
గీలక మంతుపట్ట దది కేవలుఁడాతఁడె గుర్రెఱింగెడున్

ముత్తైము స్వాతిచిన్కులకు మొల్కలు తొల్కరి కుమ్మదమ్ములున్
జిత్త కళాంతి గాడ్పున విచిత్రవివర్లము లభ్రవీధి రే
కెత్తి నటించు చున్న వెనఁ డేర్పఱచెన్ వినిబంధనమ్ము లా
'పెత్తనదారి' సుంతకనిపింపఁడె కన్నుల కర్పు దీఱగన్.

తలక్రిందై తపమారించి మన తాతల్ తండ్రు లానంద వీ
ధుల నూరేగిన జాడలారయుట కుద్యోగింతు వధ్యాత్మబో
ధలఁ గావింతువు పోరుషమ్మనినఁ బ్రస్తావింపవో వెట్టి బా
గులవాఁడా ! బిడిదప్పిపోకు మిరువాఁగుల్ ముక్తిసోపానముల్.

హంపీయాత్ర

అన్నా ! ఆంధ్రుడ వైననేమిఫల మాహంపీమహాక్షేత్రమున్ గన్నావా? పెనుగొండ లందుఁగొలువై కౌఁగిళ్ల లాలింపఁగా మన్నావా? రతనాలశిల్పమచటన్ మున్నెనగాధానఘల్ విన్నావా? దురదృష్టవంతుఁడవు నీవే నాటికిన్ నేటికిన్.

తాతలనాటి గాథలను ద్రవ్యఁగ నాతరమానె హక్క, రాట్ భ్రాతల ధర్మమాయని పురం బిట వెల్లెను కృష్ణరాయజూ మాతృనిపుణ్యమాయని సమస్తము నాశనమైన దింతకీ పాతకహేతు వెవ్వరను ప్రశ్నకు నీశ్వరుడే భయంపడున్.

తెలుఁగుంగన్నడ మొక్కరేవుబడి వృద్ధిజెందె శ్రీకృష్ణరాయలకాలమ్మున నాడిదేమి? కథకావ్యంబయ్యె మార్కలలన్ శిల చిత్తర్వయిపోయె లేజపురుసున్ జేవయ్యె మాతెల్లకత్తులు కారాడిన కర్మభూమిపయి నెందున్ లోటు వాటిల్లనా?

త్వరగారమ్మదె నాగలాపురము చెంతన్ జేరి నామాంధ్రజహ్వరిపుణ్యమ్మునఁ జూపుమేరనదె రాయల్ గేటు చూపట్టు నాదరిఁ జూళాయినుయున్న దిచ్చటన కాదా? రాజబంధుల్ దనుంబరివేష్టింపఁ బథిశ్రమంబుడుగ భూపాలుండు కొల్వొటయున్.

‡ కల్లూరి చంద్రహాళిగారు.

ఆలన దక్కిహంపి సరిహద్దుల ఖుద్దునగాచుపెద్ద గో
 రీ లవెరెండు యాత్రికుల దృష్టికిదే మనిసించు ముస్లిముల్
 లాలనచేసి యీనగర లక్ష్మీవిలాసము చూటలాడిపోఁ
 జాలక నిల్చిపోయిన విశాంపతు లం దొక రిద్ద హంజిరా ?

ఆగుట్టన్ మలిపించి రుగ్రనరసింహస్వామిగా సైనికుల్
 లోఁగొన్నారట వీనివిక్రమకళా లోలాత్ములై నైరులన్
 ఔగాకిట్లు భవిష్యదంధ్రజన శౌర్యజ్యోతి వెల్లించుచున్
 ఈగడ్డన్ నివసించుటెంత వలు కాల్లూలు లేకుండగన్.

కొండకుఁగొండ తొల్చి యొకగుజనొర న్నెలకొల్చి గాయెడన్
 బండినకీర్తిచంద్రికలవైఁ బనడించును బాప మియెఁదన్
 మండినకోట దిబ్బలకు మధ్య సమానమయంచు రేవగల్
 పిండములేక యెందుకు దిపించునో ? కడ్డల కల్గణేశుడున్ .

అదె మాతంగము మాల్యవంతములు ఋష్యశ్శుండు హేమతమ
 య్యదె కిష్కింధ యిదేనటయ్య! మన విద్యారణ్య లిచ్చోటనే
 కద బ్రాహ్మ్యంబును ఊత్రమున్ నెలుఁగదీక్షంబూనినిర్మించినాఁ
 డదియే మారటస్వర్గమై నెగడు విద్యాపట్టణ మ్మాంధ్రుఁడా!

కులగోత్రములు దెల్పి భాష్యకొత్తై కోదండరామయ్య కోఁ
 తులతో ముచ్చటలాడి యింద్రుని సంధుల్ తెస్సినోనేసెనన్
 స్థలగాథల్ పఠరించుచుండ్రు ప్రబలాధారమ్ము తా నీశిలా
 తలముల్ శ్రీరఘురామచంద్రుల చరిత్రమ్మొంత కీర్తించెనో ?

శ్రీ వేది

పంపానరస్సులోపలి నీలికెరటాలు
 సీతమ్మకష్టాలు సెప్పవయ్యె
 శబరి వసించిన గొబ రఘురామయ్య
 తిన్నయెంగిలి విందుఁ దెల్పదయ్యె
 వాలిదూలిన మాల్యవంతమ్ము సుగ్రీవుఁ
 డడలి యేడ్చిన జాడ నుడువయ్యె
 మాతంగముని తపోమహిమ లీనినతావు
 ప్రాతగాఢల బయల్పఱుపదయ్యె
 దిగులు పుట్టించు నీలంజ దిబ్బయైన
 దివ్యరామాయణమ్ము గీతింప వయ్యెఁ
 గొడువ లేకుండ వాల్మీకి కోకిలమ్ము
 పాడిపో...న గుర్తు లిప్పటికిఁగలవు.

గుణభద్రా! యని తుంగభద్రనిటఁ బేర్కొన్నాఁడు శెన్నాలిరా
 మన తక్కుంగలపెద్ద లేమనిహా? పంపాభర్త లోఁగింటికిన్
 వెనుకంజుట్టి మహాద్రులంగమిచి హంపీరక్షణార్థంబు శ్ర
 వ్యని పెన్నందకమైనయీనది మహాత్వం బెంతకీర్తించెదన్.

ప్రాతస్సంధ్యల నన్వదిగ్గజములీ పాథస్తరంగంబులం
 దీతల్లొట్టినఁ దుంగభద్ర కొడ లెంతేబొంగెనో? నాఁడునే
 నే తప్రాంతశిలోపవేదికను గానీ? లేత్పణంబైనఁ గా
 నీ తద్గర్భతరంగ పోతమను గానీ యైన ధన్యాత్ముడన్.

కొండలు కొమ్ములాడ్డి యవిగో? యవిగో? భవదీయశౌర్యమా
 ర్తండుండు చన్నత్రోవ లని తొల్లగంకన్ విలపించి చూపిన
 ట్లండలు గూలి బీటలయి యాహవదోహల మా తురుష్కరా
 ణ్ణండలి కింటి గుట్టును నచూంతము సాంతము వట్టియిచ్చెనే?

ప్రకృతిపాతము గఱచిన ప్రభువునాడ్డఁ
 బాగరుకొండలె గంధర్వనగర మయ్యెఁ
 నలచి పన్నీరు చిలుకుట ధనుః పగునో?
 అరసి కన్నీరు గురియుట కన్గ మగునో?

ముత్యాలశాల సాహిత్యలక్ష్మి గఱించు
 విశ్వకాన్యజయమ్ము విఫలమయ్యె
 రత్నాలచవికె స్వరాజ్యలక్ష్మినటించు
 రంగభూమికి శృంగభంగ మయ్యె
 తీరైన నిలల శృంగార లక్ష్మినహించు
 నిల్వసౌందర్యమ్ము నిధిలమయ్యె
 చండశాసనముల శౌర్యలక్ష్మి విధించు
 శిక్షాస్వరూపమ్ము నీలిమయ్యె
 కట్టుకథయైన దేచిన్నఘోషున
 గాలికబురైన దేముడు సోలికనఁ
 బ్రత్యణువునందుఁ బ్రభుశక్తి ప్రజ్వలించి
 కన్నచోటల్ల గుండెలు గఱచినైచు.

త్రవేణి

ఏనాఁడు పంచిరో యీ కోటశక్తుల
 కరివీర కంఠ రక్తానవమ్ము
 ఏనాఁడు కూర్కెనో యీ శిలావేదుల
 గుఱువెట్టి మన్నీల గుండెకాయ
 ఏనాఁడు మ్రోసెనో యీశుంగ భద్రపై
 శత్రురాజుల ధనుశ్చాలనమ్ము
 ఏనాఁడు నిల్పిరో యీరచ్చపట్టులో
 శౌర్యముద్రలు సెక్కి జయపతాక
 రాణు లేనాఁడు కాళ్లపారాణి విద్రించి
 నగరి వాఁకిటఁబస పంటి గాఠోగాని
 నేటికవి వ్రాతకోతల నిలిచిపోయెఁ
 గాలగర్భములోపలఁ గలసిపోయె.

విలిచిరో యీరాజవీధిలో జాతిర
 త్నాలు విదేశనర్తకులు గూడ
 పలచిరో యీ వేశ్యవాటిలోఁజలునతా
 పూలపీటలఁ గీలు బొమ్మలరసి
 పంచిరో మీదిబ్బుపై దసరాకాన్క
 లిరుగేలఁడంకాలు పొరలిపోన
 వ్రాసిరో యీ దివ్య భనసవేదికలపైఁ
 గమ్మని కల్పనాకావ్యములను

మెచ్చిరో నాట్యరంగభూమికలమధ్య
 గజై గట్టిన జవరాలి కన్నునన్న
 ప్రేసిరో యీనగారాను విసువులేక
 తిమ్మరుసు చావడికిదల దిమ్ముపట్ట.

నీలి మబ్బులమధ్య నిల్చి యింద్రదాయుధ
 మీకొకోట కొమ్ముల కెక్కియాడు
 పొగమంచుఘోర జీల్చి తెగనీల్గు నీరెండ
 పసిండికుండలచుట్టుఁ బ్రాచులాడు
 ఎడ పెడఁబడునుక్కు పిడుగువానలు తాతి
 చూఱులఁదొట్టి కన్నీరు విడుచు
 చల్లని తెల్లని జాబిల్లి నెన్నెల
 విద్యానగరవీధి నెల్లవేయు
 ప్రకృతి దప్పనేడు పాలించువారేరి ?
 కొండప్రముచ్చుగుంపా ? కోతి గుంపా ?
 విజయనగర రాజ్యవిభవ మిట్లైనని
 తలఁచినారె ? దేవతలును గూడ.

జలకేళిన్ సవరింపఁ ద్రవ్విరఱుగా స్నానాలకోనేరు రా
 యల శుద్ధాంతమా చేటికాపరివృతంబై మజ్జనంబాడు నం
 దలి శృంగారవతుల్ సహస్యముఖులై దౌదవ్వలం బాఱుచున్
 జలయంత్రములఁ జమ్ముచున్ గులికి యుండంబోలునవ్వేళలన్

శ్రీ వేది

కొనలు దీర్చిన తాతి గుబ్బుపై జల్లారు
 పావడాకాంతులు ప్రజ్వలింప
 చిగురువెట్టిన తాతిసీలపై వెలలేని
 తారహారములు జీరుకాడ
 కుదురుగాగట్టిన గువ్వగూళ్ల సుగంధ
 వస్తువుల్ గుమ్మని పరిమళింప
 దిద్దితీర్చిన చల్వతిన్నెలపై గాళ్ల
 పారాణిగుర్తుల పేరుకొనఁగ
 అష్టకోణ బలాగారమందు నాఁడు
 హేమవల్లిక లట్టిటు లీఁడెనెన్నో ?
 నందనవనాలు వుప్పించి నవ్వెనెన్నో ?
 రకరకమ్మగు మధురచంద్రికలు గురియ.

శిలనిద్రించిన గిల్లినాళా? యులిచేఁజెక్కించినారో! మనో
 బలమున్ గూరి యమర్చిరో? తెలియ దీపాషాణముల్ వెన్నము
 ద్దలవోలెన్ గఱపించి కట్టినటు లరంజాను నాసిద్ధపా
 స్తులు లోకోత్తరు లైన మానవులకున్ దుస్సాధ మొండున్న దా?

రక మొక్కతీరుగా తాతిగుబ్బులతల్పు
 లెటుత్రిప్పిచెక్కిరో యెఱుకపడదు
 పనివాని నేర్పుట్టిపడు తాతిరథమెట్లు
 తీర్చి దిద్దికొగాని తెలియరాదు

న వ్రస్తస్వరము లీను న్తంభవితానమ్ము
 లెట్లెర్పరించిరో యెఱుఁగరాదు
 పెనుబండలెత్తి నిల్విన చూఱు లేజాడఁ
 గుదుటఁబెట్టికొ కాని గురుతుపడదు
 వింత నిర్మాణములు శిలావిష్కృతములు
 భావిజనదుఃఖ విస్మయాపాదకములు
 పార్థివంబులు నైజనంపదలు దక్కి
 తైజసము లయినిల్పె నీతరుణమందు.

ఆంధ్రవైష్ణవుని శైవాభిమానముచాటు
 శ్రీవిరూపాక్షుని దేవళమ్ము
 ప్రాచీన శిల్పప్రభావ ముద్ఘాటించు
 విఠ్ఠలాలయశిల్ప వేదులెల్ల
 శిల్పిసుందరుని విచ్ఛిత్తి కల్పనగుత్త
 గొను హజారస్వామి కుడ్యపంక్తి
 సీతాపహరణమ్ము సెప్పి కన్నీరోడ్చు
 నచ్యుతాలయ గోపురాగ్రశిఖలు
 ఏమహాశిల్పియాత్మ లయించిపోయి
 ఇట్టి యపురూపమెత్తి జీర్ణించినదియొ ?
 పాపమాతని నామ రూపమ్ములైన
 బయలు పఱువకపోయె దౌర్భాగ్యశిలలు.

త్రవేణి

దానతులదూఁగె నాంధ్రభూధవుఁడునాఁడు
దివ్యదీనారటంకాలఁ దీర్థమాడి
సావుకొనిరట పండితప్రభువు లవుడు
తృప్తి యను మాటెఱుంగని తృప్తదోఁగి.

తుంగ భద్రదానదీ స్వాదుతోయములను
హేమ కూటాద్విపైకి రప్పించిరెట్లా?
ఆనదిన్ జీలివచ్చు కుల్యాంబువులకుఁ
బ్రతిపదమ్మునబంగారు పంటపండు.

ఈ మహావైభవములకు నెవఁడు హేతు
విన్ని దిగ్విజయములకు నెవఁడు మూల
మీకళాసంప దభివృద్ధి కెవఁడుకర్త
మంత్రి తిమ్మరు సనుమాట మరువకన్న !

రాయలు కొల్వైన రచ్చపట్టులు నూచి
గుండె నీటై గోడుగుడిచినాము
వల్లకాడగు రాణివాస శైధిల్యముల్
వీక్షించి కన్నీరు విడిచినాము
కూలిపోయిన గుడుల్ గోపురమ్ములుగాంచి
వెచ్చని యూర్పులు వుచ్చినాము
సహగమన ప్రదేశమ్ములు దిలకించి
సారె కాహతవిధి దూఱినాము

ఆ నృపతు లామహాప్రజ లాకవీంద్రు -
 లావిజయ చర్చ లేమైన వనుసమస్య
 లరనిముసమైన నిలువ లే దాత్మలందు
 మనము శాశ్వతమా యని మరలినాము.

ఎవడో “చప్పన్న” దేశాల కేలికంట
 ఏడు “డక్కనముల” భూమి నేలెనంట
 ఔను రారాజు గానోవు నతడు నితడు
 తనువు చెడినను గీర్తయితడె వహించె.

శౌర్యత్యోతి

చీలమండలదాక జీరాడనాజూకు
కరకంచు దోవతి గట్టినాడు
ముందు వెన్నలదాక మోకాలిబంటిగా
బొడువైన యరచట్ట దొడిగినాడు
శోలెమ్ముక్రిందుగా వ్రేలాడ తొమ్ముపై
బేసిగా వలెవాటు వేసినాడు
శోరచెంగులు చెక్కి కుడిచెవిలోనుగా
సాగనైన తలపాగ చుట్టినాడు
పట్టె వర్ధనములు దీర్చిపెట్టినాడు
పసిడి పొన్నులకఱచేబట్టినాడు
గొనబుపావలు కాళ్లగోల్కొల్పినాడు
వయనమైనాడు రఘుపతి ప్రాణ్ణామందు.

అతని కన్నులకెంజాయ లందునిలిచి
యూరునా డేలుకొనునఱే వీరరసము
అతడు వచియించు ప్రతివాక్యమందునిమిడి
మచ్చరించు సఱే స్వాభిమానధనము.

జలుగుం బచ్చలపైడి పోగులను గుస్తీపట్టు పుస్తీల లో
 పలి సింగారముగన్న పేడికిని బుంస్త్వం బుప్పతిల్లంగదల్
 సలసంకోచ మొకింతగైకొనక రాజద్వారప్రాకార మం
 జలఘంటానినదమ్ము విన్నదెసకుం జొత్తెంచినాఁడచ్చటన్.

బంగరుటాలపట్టములు పట్టున వొక్కొకచోఁడ్రభంగిమై
 శృంగము లూదునట్లని పసిండిక రాటము లూనునట్టివై
 ప్రాంగణశిల్పముల్ కనుల పంపుసేయ నభంగసంగతిన్
 బాంగుచు నల్లనల్లగొలువున నెఱియన్ నెఱివాడిచూడ్కులన్.

దిగ్గమని కొల్వువెనకుఁ దిరిగిచూచు
 నతని క్రింగంట నెట్టడా లచఘటంచె
 నధిపతిముఖమ్ము నెన్నెల లారఁబోసె
 నచటి సర్దార్లకిం తెయ్యె నాననములు

తనకు నర్థాసనంచిచ్చి మనువువాఁడు
 చివరకుం గనుసన్నెనఁ జేయకునికి
 రఘుపతి శిరమ్ముపంపించె రాజుమ్రోల
 గుప్పమని వేడిరక్తము గుబ్బతిలఁగ.

కొలుపుచేతులొడ్డి తలక్రిందుసేయునో
 మిన్నమన్ను కలిపి మెనపునేమొ?
 మూఁపు లెగయఁదట్టి ముంజేసులోరగాఁ
 బిడిచి బీజనరము లిడియనూర్చి

శ్రీ వేది

కటకటంబడి పులిచార గడ్డెపొంత
నడుగు మోవఁగ నిల్చి యొయ్యార మొలుక
నోరగంట మహారాజగౌరవమ్ము
నాక్షణమ్మున దిగఁద్రావు నట్లువొలిచె.

అటకున్ దెచ్చిన పైఁడివల్లెమున వెయ్యాయుల్ సమర్పింపఁగా
భటుఁ డాగద్దియ డాయ పేళనగ భూపాలుండు వల్కున్ భవ
త్పటు శౌర్యమ్మున కుంకువైన దిది నిందాభాజనం బైత్తి కొ
ల్పుట మీవంటి మహాభి మానులకు నిచ్చోమేటి వాటించునే?

కడగంటిలోఁగెంపు గదిరినచోన్ల
ముంగాళు తొదల మోపినావు
వల్లెత్తి మున్నాడి పలికినచోన్ల
దళవాయి ర క్తమ్ము ద్రాగినావు
ముంజేతులం దీట మొలతెంచినపుడెల్ల
నూచకోతకుఁ బందె మొడ్డినావు
మునిపంటరాపిడి జనియించినపుడెల్ల
గాండ్రించినిప్పుకల్ గ్రక్కినావు
ఎదురుక త్తిలేక చదరంగమాడితి
వితవఱకు సైఁచు టెఱుకలేదె ?
రాచవీనెఱపు రఘువతినాఁడొడి
ట్లనదకూడుగుడుచునా మఱేమి?.

అన్నతోడవృద్ధయ మగ్నినిభంబయి
 ఎట్టసెరల మిట్టిమిట్టిచూచి
 భటుడువట్టినట్టి పల్లెర మరకాల
 నేదు వెరిగి నట్టులెగయఁ దన్నె.

అప్పటికే చెమర్చెఁగొలు వాఘటనమ్మున రక్తదీధితుల్
 తెప్పలుదేలె సభ్యులకు దిమ్మని నిల్వనఁ బోటుపుట్టె రా
 జప్పటి కప్పుడే వెడల నాజ్ఞయొసంగెఁ దదాజ్ఞ కుఁగ్రుండై
 నిప్పులుగ్రక్కి పల్కెఁధరణిపతి కొల్వాకటం జలింపఁగన్.

మల్లవరాజవంశమున మచ్చజనించిననాఁడు సింగపుం
 బిల్ల తృణమ్ముమేయు నొకవీరున కింతవృధాప్రయాసమున్
 జెల్లునె? గుండెచీల్చి యరచేనిడి కొల్చినవారి నింతగా
 నుల్లసమాడనేమి? చెడు గున్నతినూచి సహింపనేర్పునే?

కొంపకు నిప్పువెట్టుకొని కూర్చితి నన్వయమెల్ల నేటికే
 దింపుడుగల్గమాస తలఁద్రిప్పగఁ జిచ్చుఱుకం దలంచితో?
 పెంపుడు బిడ్డనై మెలఁగి పిన్నలఁబెద్దల నొక్కరెక్కవై
 దింపితి నట్లకాఁ దలఁచితిన్ గలకాలముకొల్వు సేయఁగన్.

ఇంతకు జారనీక కొలువిచ్చి రెఱేనియుఁబెద్దనేసి నా
 మంతములాడి రింతటి యమానుషకృత్యము లాచరించు ధీ
 మంతులుగాకపోయిరి సుమా? మనతాతలు తండ్రులైన నా
 కింతటి గౌరవమ్ము లభియించినదానికి సంతసించితిన్.

శ్రీ వేద

కన్నీటిధారతోఁ గలిసిపోయినగాని
 యుడుకాట దోయి ! నీ యుక్కుగుండె
 గరువంపుచూపులో మెఱసిపోయినగాని
 కళదప్పదోయి ! నీకంటిసీరు
 నిట్టూర్పు సెగలోన నివ్వటిల్లినగాని
 కసుగందదోయి ! నీగర్వరేఖ
 మూఁగసమాధిలో మునిగి పోయినగాని
 చింతిల్లదోయి ! నీ యంతరాత్మ
 పచ్చినెత్తురు వాచేరబట్టిత్రావి
 కోటకొమ్మున గిరవాటుగొట్టినప్పు
 డౌడుగఱచి కనుల్ విచ్చి యాత్మమఱచి
 నిల్వినన్నీఱుగాకుండ నిల్లువేమొ ?

తరతరమ్ములవారిపెత్తనము డలగి
 బ్రహ్మరథ మింకొకరికెట్లు పట్టగలరు
 పూజ్యపూజన మెఱుంగని పుటుకపుట్టి
 గద్దెనెక్కినఁ గల్గునే గౌరవమ్ము.

సంప్రదాయానుగుణముగా సత్కరించి
 పసిడిహారతి మనవారెట్టినార
 లింతమగసిరి గలవారి యేలుబడికి
 దొడ్డరాజపు నేటికి దొరకినావు.

“రంగ పెత్తన” మొనరింతు రాచవారు
 మడమద్రిప్పక నడపింతు మన్నెదొరలు
 విశ్వముఱ్ఱూత లూగింతు వెలమవీరు
 లడుగనా ! మీమహాసాభవాభ్యుదయము.

అడిగికోల్పు వార లఢోపజీవులు
 మాటపడనివారు మానధనులు
 చేతనైనగొల్వు చేయింపవలెగాని
 అనదవోలె నెగులాడఁజన్నె.

అనుటతోడన విద్యుదుదారరేఖ
 స్వాంతమున నింతలింతలై జాలువాటి
 పూచివట్టిన వడువున భూధవుండు
 జీవమయమగు సుజ్ఞెత్తు చిత్రమయ్యె.

చెమ్మటముత్యాలు చెరిగిపోసినమాడ్కి
 నిలువెల్లజడివట్టి వెలుకఁభాతె
 అద్భుతావేశమ్ము లాక్రమించిన లీల
 నొడలెల్ల కంపించి ముడుఁగఁబాతె
 శ్రోధమొక్కుమ్మడిఁ గ్రుమ్మరించినరీతిఁ
 గడగంటిలోనగ్ని కణములురలె
 అభిమాన ధనమెల్ల నాహరించినభాతిఁ
 జిత్తమ్మురిత్తకు రిత్తయయ్యె.

త్రవేణి

పుడమి తిరుగబడ్డ వడుపునవిభ్రాంతి
తొడరి నాయుడొడలు గిడలుమఱచి
కొలుపు గిలుపు నెఱ్ఱకొలుకుల నెరియించి
తోడుతో వచింపఁ దొడఁగెనిట్లు.

వచ్చులగద్దెపై జిలుఁగుపానుపుబట్టుల గోరిమిట్టలన్
బచ్చనిగడ్డి మొల్చి తెగఁబండు దినమ్ములుదాపురించె మీ
రచ్చల, రంగభూములను, రమ్యవనాంతరసీమలన్నిటన్
గచ్చలు, పుచ్చలుప్పతిలఁగా వఱడుల్ చెరలాడ వేన్పా?

దొంగలకు నీళ్లుదొరిపెడు దొరతనమ్ము
చెల్లరా దిఱఁ గాపట్టమెల్లఁదెలిసె
నీ మహాదానఫలమున కేమిగాని
గుండె లరచేత నిడి మఱి కూర్కమింక.

ఎల్లి నాఖడ్గదేవత కెదురునడిచి
ప్రతిపదమ్మున రక్తకుంభమ్మువోసి
శాంతి స్థాపింపు మింక రాజాత్వదీయ
రాజ్యవిశ్వాసి జనమనోరంజనముగ.

ప్రక్క-బాసలమప్పెడు బానిసీండ్ర
వీవువ్రయ్యలుగాఁజెక్కి విడుచువాఁడఁ
బ్రదికి రతనాలమేడలఁ బవ్వళింతో ?
చచ్చి స్వారాజ్యసీమల సంచరింతో ?

అని జోజవ్వనిభూమిగ్రక్కడలి నాట్యంబాడఁ బాదాగ్ర ఘ
 ట్టనగావించి సలీల నేగుమదఘండాలమ్ము చందమ్మునన్
 జను వీరాగ్రణిఁగాంచి భీతిగదిరెన్ సంభీభవించెన్ జెమ
 ర్చెను గంపించె ధ్వనించె గొల్వఱిసినాక్షేపించి రాత్రీయులున్.

తనకెంత యభిమానధనమున్న నేమాయె
 మొగమోడ కింతగా దెగఁగినాఁడు
 తనకెంత నెఱబంటు తనమున్న నేమాయె
 గొంచక బాహప్పఱించినాఁడు
 తనకెంతయాభిజాత్యమ్ముననేమాయె
 బరువిత దెలియక పదరినాఁడు
 తనకెంత రాచపెత్తనమున్న నేమాయె
 దారతమ్యము దక్కిదూరినాఁడు
 శునకమునకు మేలికనకాసనంబిచ్చి
 గఱువలైన బుద్ధిగఱపఁగలరె ?
 చేతవారఁగాని కోఁతికిఁడెంకాయ
 దొరకినంతమాత్ర నఱిపికొనునె ?

బ్రహ్మాండ మరచేత బంతివాఱుగఁ ద్రిప్పి
 బయలూడ విసరకే పయనమయ్యె
 సభమొత్త మిరుగేలఁ జాపవాటుగఁజుట్టి
 పొరలింప కూరకే తరలిపోయె

క్రమేణ

పనవట్టినెత్తుటి వట్టుచేలింపకే
వెడబామలాడించి వెడలిపోయె
పతిగద్దె నందిటఁబనవాటుగాఁబట్టి
విసరకేదవ్వల విరిగిపోయె
చెల్లరే? రాజునెంత బజీతుసేసె
నాయఁ డిస్సీయఁటంచుఁ బరాయు లనిరి
అనఁప గుగ్గిళ్లు గావివి యప్పళింప
నినుఁప గుగ్గిళ్లులని కొందఱెగసిపడిరి.

భూధవుండు వానిపోబడిదిలకించి
నిప్పుగాడ్పు లుఱక నిశ్వసించి
ఇతని శిరముద్రెవ్వ నేసి తెచ్చినవాని
కేను గొర్రమాన్య మిత్తుననుచు

ఇంచుకపస్తాయించి వ
చించెన్ మీరెల్ల నావచించినమాడ్కిన్
ద్రుంచెద రిదినాపగ యణఁ
గించునె? హింసారతుండు కీడ్పడకున్నే !

మధువుచిందిపోక మార్దవమ్ముడివోక
సారుచిలుకు సన్నజాజిపూవు
చేతులార మెదవి చీకాకొనర్చగా
సమ్మతింతురా! రసజ్జజనులు.

తానొకసాటి వాడనికదా? బహుమానమొనర్చి గౌరవ
స్థానమొసంగినార మది తాను గ్రహింపక లేనిపోని క
య్యానకుఁగాలుద్రవ్వి తనప్రాణములొడ్డుట కుగ్గపట్టినాఁ
డీ నరరూపరాక్షసుఁడిఁ కేమనవచ్చు విచారదూరులన్.

అయిన నిండుకొలువునందేరిగైకొన
కాగ్రహమున నెగులాడెఁగాన
నేడుగడియలేని నెఱ్ఱనియెండలో
బండకొయ్య వ్రేయఁబట్టితెండు

అనిన నొబళదేవు బాహుప్పళించి
దేవరకుఁజెప్పఁదగినట్టి తీర్పుగాదు
ప్రప్రథమశిక్షయే కొంచెపఱచినారు
చిత్రవధకన్న వే కొండుశిక్షతగునె?

ముందునకుఁబంబముగవాని ముట్టడించి
బందిసేయుఁడు కాలయాపనమునలదు
సమయముందప్పెనా? మరుక్షణమునందుఁ
గాలపాశమునకుఁగూడఁ గట్టుపడఁడు.

పలువురి గుండెకువ్రేఁగై
నిలువున రక్తమ్ముచింద నిందించినచోఁ
దలలేని బ్రహ్మసృష్టిన్
బులుదిని మతిలేక తిరుగుపుంగవ మనరే?

శ్రీ కేణ

సెలవిడి పంపవెరాజా !

తలనరములు పెఱికితెత్తు దర్పిధర్మతిమైఁ

బిలిచి కలువోవలేపిన

పులితోఁగాట్లాడి సురిగిపోవం దగునా ?

అనెడుదళవాయి మాటకుయ్యాలలూఁగి

అవునుగాదననోడి రా జనుమతించె

రాగరంజితమైన నీరాజనమ్ము

నందుకొనఁబోలు నృపతిధర్మాసనంబు.

కొన్నినాళ్ల కచటి కోటకొమ్మునయందు

నాబలేంద్రుశిర ముయాబులూఁగె

నధిపుమృతశరీర మాద్వారముననుండి

నాఁటిసంజ పితృవణమ్ము సేరె.

రాచనగళులం దిరమ్మదమ్ములురెండు

రేయివగలు గోచరించెనంపు

† రాఠయనిధ్యనించు నంబునీలమ్మ

కోటలోన వల్లకాటిలోన.

† కౌబళ దేవు, కఘవతి.

మహర్షి !

ఏమని ఖడ్గ మూని వధించినవాడొ? రఘూద్రులండు తల్
స్వామిక మేమిగోరితివో? చానను బట్టివధింపనేరవో?
కామక మాటువెట్టి రిపుకంఠవిలుంఠన మాచరింపవో?
ఏమిటికో...? పిచ్చితప మిట్లొనరించి నశించితే కృతీ!

దండకలోవసించుతటి దగ్గటి కష్టసుఖాలుసెప్పి బ్ర
హ్మాండమునేసి ద్రావిడమహాన్వయ మెల్ల నశింపజేయ కు
ద్దండతపం బొనర్చి పెడదారులువట్టిన మందబుద్ధి కిం
కొండొకశిక్షయే? రఘుకులోత్తముఁ డింతగ్రహింపకుండునే?

తప మొనరింపఁ బాపములు దగ్గములందురిదేమి కర్మమో
తపసిదొరా! నశించితివి ధర్మపథమ్మిదిగాఁదలంచి యే
కృపఁఁ డొనర్చె నిట్ల తని కృత్యమువమ్మయిపోకనిల్చునా?
అపకృతికాయు నెక్కుడనియందురు పాపము పండకుండునే?

పాలన కేళిలోలమగు పావనఖడ్గము నీదురక్తమున్
గ్రోలఁదలంచెఁగాని తనుఁగూర్చి జగజ్జన మెల్ల ముక్కుపై
వ్రేలిడికొంటెఱుంగదు పవిత్రతమంబగురామరాజ్యమీ
హేళనపాలుగావలసె నెవ్వరుకర్తలు హర్త లిందుకున్.

అ వే డి

ఎంతవిచిత్రమిద్ది నృపుఁడెట్లువిచార మొనర్పలేదు పు
ట్రీంతలుగాక నీవొకకడిందితపమ్మొనరింపఁ బాటుండి
వంతునసీల్గుటేమి ? వినువారలుమెత్తురె ? పృష్ఠతాడనాల్
దంతవిభగ్నమన్నక్రియ ధర్మవిరుద్ధముగాదె పుణ్యుఁడా !.

పరమొ?గిరమ్మొ?యూహలెగఁ బాఁకనిచోటునవ్రాలింగింగరాల్
దిరిగి నశించితే నిను వధించిన హస్తము రక్తవర్షముల్
గురిసినదోయి ! ద్రావిడులగుండె పెకల్చి సజీవరేణువుల్
చెరగినదానిగర్భమునఁ జండబ ? రావణరాజధానియున్ .

అఖలాండ కోటి బ్రహ్మాండ నాయకుండని
సాష్టాంగ పడి కేలు సాచినావె
శ్రీపాద పద్మాభిషేచనార్థమ్మయి
జీవనాశ్రువులు వర్షించినావె
ప్రభుభక్తి కిది నిదర్శన మదృష్టమ్మని
దేహచ్యుతికి సమ్మతించినావె
అన్యదురాసద మ్మార్గ ధర్మ మ్మని
జీవితమ్మనఁ బ్రదర్శించినావె
ఎంత లెస్సవాఁడ వినకులొగణిచేతఁ
జెడనికీర్తి తనువువడసినాఁడ
వతని కీకతాన నప్రతిష్ఠఘటిల్లె
దీనసుకృతులెవఱా ? తెలుపవోయి !

మహారాజ !

నీవొకదివ్యమానవ మనీషివె యీచతుర్భుజమేఖలా
భూవలయమ్ము సాక్షిగృభభూ ! నిజమాడుము దైవచింతచే
జీవిత మావులించినది చిత్తసమాధి ఘనీభవించె నీ
కేవిధిఁజేతులాడెను కదే ? వధియించితివిట్టి తాపసున్.

ఎంతవిషాదగాఢ రచియించిన దన్న ! భవత్ఖరాసి ని
న్నింతకు నెట్టిధాత సృజయించెనో ? వజ్రము వోనికర్కశ
స్వాంతునిగాఁ బరాత్పరుఁడు, సత్యము, పుణ్యము, పాప మున్నచో
బంతులు దిద్దిచెప్పెదను పాపము దక్కమఱొండుగల్గునే ?

మీరఘువంశకీర్తి కుపమింపఁగఁజాలు పదార్థ మున్నదా ?
ఆరయమీకునై పసిఁడి హారతిఁబట్టని వారలుండిరా ?
పేరున కేమొగాక నరకీడయొనర్చినరోజు లున్నవా ?
క్రూర క రాసితో మునులఁగూల్చిన భూపతులున్నవారలా !

స్థావరజంగమప్రకృతిసాక్షిగఁ బూర్ణకరోరగర్భ నా
పావనగాంగ భూములకుఁబలపితి వింతటిక్రూరకర్మమే
దేవుఁడొనర్చెనోయి ? నినదించి యజాండములున్ జెమర్చెరా ?
కేవలమానవోత్తముల కృత్యములా ! యివిరామభూవరా !

శ్రీ వేణి

ఎన్నఁడు జానకమ్మవిలపించెనో ? ఘోరవనాంతరాశ్రమా
 భ్యన్నత భూములందు నటనున్నశిలల్ ద్రవియించి యేడ్చెరా !
 నిన్ను శపింపకున్నయవనీజములే దదిచాల కీక్రియన్
 బున్నెముగట్టికొంటివి ప్రభుత్వమొనర్చినమూఁడునాళ్లకే.

ధరగ్రొచ్చి సప్తసాగరములునెలకొల్పి
 సగరుండు తనదీక్ష చాటినాఁడు
 విశ్వవిశ్రుతపుణ్య విజయమ్ముసాధించి
 మాంధాత రివుకోటిమరసినాఁడు
 రేవగల్ భూతధాత్రిని దాయఁగట్టించి
 పృథువు దివ్యాషధుల్ పిదికనాఁడు
 ఉర్వీతలము సాంత ముఱ్ఱుఁత లూఁగించి
 రఘురాజు రవ్వలురాల్చినాఁడు
 వారికీర్తి పతాక కీవాయుపధము
 వలగొనుచునున్న దీనాఁటి వఱకుఁగూడఁ
 బుణ్యపాపమ్ములూరకే పోవునయ్య !
 కట్టికుడుపక విడుచునా ? కర్మఫలము.

నిన్ననరాదు నీవుమహనీయుఁడవే నినుఁబైకిఁదీసి మా
 కన్నులుగప్పి యిట్టికథకల్పనచేసిన వారినన్నమా
 పిన్నలఁ బెద్దలన్ బయటఁబెట్టెద రాత్మకృతైకదోషమం
 చెన్నరు మానమేమత మనేకులపోకడ లేకమైనచో.

౨ పాఠ్య

కవితా :

ఓకవితాజ! నీకృతుల కున్న విశిష్టత యాంధ్రలోకమం
దేకృతి కుండఁబోదు భవదిద్ధకన్యమహత్వనైపుణం
బేకవి కందఁబోదు కవులెంగలు వ్రాసిరి వ్రాయుచుండి రా
పోకడ లార్యవాఙ్మయప్రభుత్వపతాకములన్ గదలెనా?.

నీ కవితామహాంబునిధి నిర్భరభావతరంగ మాలికా
వ్యాకుల మాంధ్రలోక మొకొకప్పు డెదుర్కొనలేక నిన్ను నీ
పోకడలన్ శపించి వలపోసిన డైనను సవ్యసాచివై
వాకొక బాకుఁగా విసరివైచి తపస్సుతు లంతరింపఁగన్.

నీరచనాభిఘాతముల నేటి కపాల పురాణగోపుర
ద్వారకవాటపంక్తులు బదాబద లైనవి, యింత కీ వసా
ధారణభావవిప్లవ విధాతవు గైకొనవన్న! దివ్య క
ర్పూర సుగంధవస్తు పరిపూర్ణసువర్ణజలాభిషేకమున్.

గంగోత్తుంగ తరంగ రింగణసదృశం బైన నీశైలితో
లుంగీగట్టిన కావ్యకన్యకలు వేలున్లక్ష లున్నారు నీ
బంగారంపుఁ గవిత్వవస్తువులతోఁ బైపోటి కీకానిల్చి మా
పింగాణీసర కమ్ముకొన్నయెడఁ గాఢీనీళ్లకుంగిట్టునా?

త్ర వే ణ

ఎవ్వరేమన్న నీక త్తి కెదురులేదు
బ్రహ్మచేవు లూడఁబొడిచెదు పండితుఁడవు
చండశాసనకవి తాపిచండిలుఁడవు
కాని నీహృదయము వెన్నకన్నమృదువు.

చాళుక్యమస్మఘ సమకాలికుఁడవైనఁ
బలుకదా ? నీచేత భారతంబు
మస్మస్థిధికి ముద్దుమామనై నెగడిన
నసలురామాయణ మ్మందుకొనఁడె ?
ప్రౌఢరాయల సభాభవన మందడుగిడ్డ
రచియింపఁడా ? నీకు రత్నశాల ?
ఆంధ్రభోజున కిట్టియవకాశమబ్బినఁ
బంపఁడా ? ముప్పుట భద్రగజము ?
అందఱకుఁ దుట్టతుది వాఁడవైనకతనఁ
గాలదౌర్భాగ్య మీక్రియఁ గాలుకతన
నాంధ్రులకు నుద్గమనశక్తు లడఁగుకతన
తాట దప్పినదోయి ! నీబ్రహ్మరథము.

అమ్మహనీయు లాకవుల కప్పు డొనర్చిన గౌరవమ్ము లే
శమ్మివుడున్నదా ? కవితసంగతి దేవుఁడెఱుంగు నైన నీ
కమ్మని కైత మాహృదయ కౌముదిరా ! కవిరాజ ! తెల్లుదే
శమ్మునఁ బుట్టకున్నయెడ సత్కృతు లిట్టి వఱున్నలెక్కయా?

ఉన్నది యన్నయట్టు లను
 చున్నెడ లోకము తల్లకిందు లా
 చున్నను జంక వాకలము
 కున్న స్వతంత్రత యాస్వభావమం
 దున్న వినిశ్చయం బెనరి
 కున్నది : హెచ్చులకేమి ? నీవతాన్
 అన్నిటం బోటికై బదికి
 నప్పటి మాటకదా, మహాకవీ !

గాముఁడాపకాని కి న్నికు రానటువంటి !
 సంజయుఁ డాఱుమికినీకు గింఁచుటంబి !
 ఆది కవిసింహముల కెను రీఁచినావు
 ణాతి గుండియరా ? కవిరాజ ! నీది

మఁతు కెక్కిన సూతాశ్రమమున యందుఁ
 బ్రశ్నమస్పంద్యలన్ దెల్లపైఁడివీణ
 పలుకు చున్నది నీయంకతలము నెనసి
 ఉడుకు జాతీయభావమ్ము లుప్పొల్లి.

అమ్మధుర గానమున కళాలోఁగదిశలు
 పులకరించి రసాశ్రయభూములయ్యెఁ
 గుదురుకొ నెనందుఁ బీయాషప్రాదములెన్నో ?
 రాకతీరునె ? యచటికి రసిక జనుఁడు.

శ్రీ వేణి

ఈ గుడివాడ భద్రగజ
మెక్కి సరాసరి వాడవాడ లూ
రేగునెడన్ సుధీంద్రులు, క
వీంద్రులు తోజనుదేర నాఁడు స
ర్వాగమవేత్త, ప్రాథకవి
తాంబుధి శ్రీకవిసార్వభౌముఁ డూ
రేగిన కొండవీటి జన
దృశ్యము లిప్పుడు గోచరించెమన్.

నూతపురాణము భగవ
ద్గీతయు మొదలైన దివ్యకృత లి య్యూర్ధ
క్షాతలమున జేగంటల
ప్రమోతల నింటింట మాఱుమోఁగు ను నీవై.

సంస్కృతి

నవరసమ్ము లాలుకు కవిరాజ చరితమ్ము
కంటినీట వ్రాయంగడిగినాండ
షష్ఠి పూ రికైన సత్కావ్య మొకక డిచ్చి
తన ఋణమ్ము నీగఁ దలంచుకొంటి.

యోగి పుంగవుండు మాగురు దేవుండు
యముని గిముని గాలఁ జమరిస్తెచి
తాఱు మాఱు లేక నూజేండ్ల పాస్తైన
బ్రతికి తీఱునన్న భ్రాంతికద్దు.

చిన్ననాఁ డదేమొ ? సిగయెగఁగట్టిన
దాది జిట్టు మంచుఁ జీదినట్లు
కన్న విన్నవారు కడ కన్నవారును
కలికమునకు నేనిఁ గానఁబడరు.

ఉక్కుపంజరమ్ము లూపిరితిత్తులు
పొగల సెగల నుడికి పోవుచుండ
వజ్రదేహ మాంధ్రవాజ్మయ సేవ
ధారవోసి మనకు దారిసూపె.

శ్రీ వేణి

వరుసదప్పినఁ గొండంత వాడఁ టంచుఁ
 బరువు లెత్తితి మాపదల్ వాపికోంటి
 మాతఁ డెవఁడైన దాసోహ మన్నఁజాలు
 గుండె లఱచేతనిడి కడుగూర్చినాఁడు.

తప్పనైవఁ డొప్పు తలఁదాల్చితీరును
 వీలు దప్పనేని శూలినైనఁ
 జేదు మేపి కడకు శృంగభంగ మొనర్చి
 చక్క చెవులువొడిచి సాగనంపు.

ధర్మస్పృహ లన్న దరిజేర్చు కొనువేళ
 జాతిమత వివక్ష చాయఁబోఁడు
 ఆర్యకవి కుతంత్ర మడుగంట నలెనను
 పట్టదలకె నడుము గట్టినాఁడు.

పట్టు పట్టినాఁడొ ? బ్రహ్మాండ మొరగినఁ
 దలపాలాన నిలువ వలెఁజుమండి !
 ఒక్కవ్యక్తి లోక మూఁకొట్టని సమస్య
 కిన్ని కాళ్లు దెచ్చు తెట్టుచెప్పుడ !

వేషభావలందు విపరీత మొల్లఁడు
 పారతంత్ర్యమునకుఁ బాలుపడఁడు
 వలయు నేనిఁ గొండవైఁగోఁతి దిగివచ్చు
 తరుణములనె కాలఁ దన్నినాఁడు.

సంఘసేవనమ్ము సాహిత్యజీవన
 మార్గ) జీవితమున కై నవండు
 రిద్దసంఘచరిత మేత్రోవద్రొక్కక
 నిలిచిపోయె నెట్లు వెలయఁ గలదో ?

ఎన్ని జన్మలెత్తి యీసిద్ధహస్తుని
 కవితలోనఁ జేయి గలుపఁగలము
 శోలుఁగుకవుల మంచుఁడిగరుంజుకొను నార
 లితని పదము లాశ్రయింప కగునె ?

ఒకట నన్నపార్శ్వఁ డొకచోటఁ దిక్కన్న
 ఒకెడఁ బెద్దనార్శ్వఁ డొకట భట్టు
 కాని పింతురితని కావ్యదిర్పణమున
 నయిననస్తు భేద మగ్గలంబు.

గొంతు గూరుచున్న గొడ్డంటిపెట్టుగా
 నొవ్వఁబలికి యెచురి నోరు గట్టు
 రచనలోని హాస్యరస మాకరణిగాక
 స్నాయువులఁ దెమల్చి గాయపఱుచు.

ద్రావిడేయు లితని తల కెత్తగాలేదు
 బౌత్తరాహు లితని నణపలేదు
 వేదమతము పేర విశ్వమ్ము ద్రోఁచెడి
 చెట్టవలన దంచుఁ జెప్పినాఁడు.

శ్రీ వేణి

వలువురాదరించు ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధము
కోటి లూడ్చి తూరుపాఱఁ బట్టె
నెగురవేయుబంతు లెటు దూలునోయంచు
వేదజడులు గోల వెట్టినారు.

పైకి నుడుకుచున్న భావములోనైన
మనదె తప్పటంచు మఱుఁగుచుండు
రింతమార్పు దేర నెదురీది నాఁడయా ?
తాతి గుండె లొడ్డి రామసామి.

ముప్ప దేండ్ల సేవ కిప్పుడు గుర్తించి
ప్రజలు బ్రహ్మారథము పట్టినారు
కాని విశ్వగురుఁడు కన్నుమూయకమున్నె
మేలు కొనిరి కొంత మేలదైన.

అతనిగంధ జాల మడుగువెట్టినచోట
మిత్రు లెంతవారు శత్రులైరి
కన్ను దెఱచు కొలఁదిఁ గాలక్రమంబున
భేదముడిగి కాళ్ల బేరమయ్యె.

ఉన్ననాఁడు లోక ముత్సాహపఱుపడు
చన్ననాఁడు బౌర సాచుఁగాని
కడుపుగాల కున్నఁ గవిరాజులగుదురా !
బాధ లేని తిరుగు బాటుగలదె ?

ఇంట “గరుడ” కాసు కేని దార్ద్రములేదు
 ‘ఒంట’ మాత్ర ముసురు లున్నవైనఁ
 బరుల నడిగినట్టి సాపానబోవఁడే
 పణతపడ్డ దనుక తృణమొ ? పణమొ ?

పరుల మెప్పుగోరి పాటుపడ్డదిలేదు
 స్వార్థమునకుఁ గేలు సాపలేదు
 గొప్పతనము నూచి కోడలు కూసిన
 జగము మాత్ర మింత సాక్ష్యమిచ్చు

తనకలమ్ము సంఘతారకమైనది
 సంఘమునకు సుంత జాలిలేదు
 తన్నుఁజూడ దంచు మిన్నకున్నది లేదు
 ఉన్న బ్రదికి చచ్చి యుండు నెపుడో ?

ఒకరుఁ డింత క్రొత్త యుద్యమ మ్మొసకొల్ప
 ద్రష్ట యంచువానిఁ దవులుచుండు
 రితని నూత్నసృష్టి కేసాన మిత్తురో
 ఇంత దనుక నిశ్చయించినారె ?

ప్రతిపదమ్ము నూత్ర ప్రాయమై విలసిల్లి
 తరతరమ్ములకును దవిలివచ్చుఁ
 గపట ధర్మకంచు కమ్ములోక మెట్లు
 హృదయ మిచ్చి బ్రహ్మారథముపట్టు.

త్రవేణ

పరులు బైటబైటఁ బాపండుఁడనుకొన్న
ముగ్గు మీఁది కేరుమొగ్గలేదు
పైకి రామసామి పాపండుఁ డగుఁగాక
అంతరాత్మ మాత్ర మాస్తికంబు.

ఇతని కావ్యలక్ష్మి కింటింటఁ బూజలు
జరుగు సమయ మిప్పు డరుగుదెంచె
నాంధ్రు లితని పూజ కఱ్ఱాడు సమయానఁ
గాలమూర్తి కాటె కన్నుగుట్టె

పాంచభౌతికమ్ము భస్మమైనదిగాని
తరిగిపోని కీర్తి తనువుగలదు
కృతుల కీడువచ్చు సుతు లిర్వు రున్నారు
అతని కేమిధన్యుఁ డన్నియెడల.

తానులేనిలోటు తరతరమ్ములకుండుఁ
దనకు లోటులేదు ధరణిలోన
శూన్యహృదయమైన నూతాశ్రమముమేము
నన్నిలోటుపాట్ల కైతి మిపుడు.

కవిరాజా ! నినువంటి విశ్వకవు లీకాలప్రవాహమ్మునన్
బవలున్ రే లెదురీఁది రందసదృశ ప్రజ్ఞాపవ మ్మూతగా
భువనమ్ముల్ తలక్రిందొనర్చిన నినున్ బోనాడు పుణ్యుల్ భవ
త్కవితాత్మన్ మదిమెచ్చి నిచ్చలు సమస్కారమ్ముగావింపరే?

‡ శతశిల్పి

నాటికి నేడుమాయెడడ నాటి చలింపని దివ్యమూర్తి కీ
 పాటికి సానుభూతి కయి బంగరుపూవులఁ బూజసేయ కి
 'లాటి' కృతఘ్నులై రికఁ గళామహిమంబు గ్రహింపలేని మా
 నాటు తెలుంగు బాబులను నవ్వని చేశ మొకండు గల్గునే ?

ఏమని మాన మూనితిరా ? యీమనీహయుని శిల్పిచాతురీ
 శ్రీమహిమంబు మీకనులఁ జిందె? త్వద్గృహలక్ష్మీ నిత్యమున్
 ఆ మృతజీవి శిల్పకళ కంజలిపట్టె? తెల్లబిడ్డలా
 రా ! మఱపేల కల్గినదా ? రత్నముజారినదే యెఱుంగరా ?

మనబిబ్బీదొరసాని గోరివిరచింపన్ షాజహాన్ భారతా
 వని రక్తాంబువు లోడ్చి కీర్తిధనుఁడై వర్ణిల్లినాఁడట్టి దా
 నిని నిర్మించిన శిల్పిహస్తమున సందీపింపదే బ్రహ్మక
 ల్పన చాతుర్యమఁటంచుఁగొంగెడు భవద్భావంబుభావించెదన్

లలితకళాదరాదిక మలౌకికమందురు తద్విహీనమా
 నిలు పెనువల్లకా డని రవీంద్రకవీంద్రుఁడు వల్కినట్లుగాఁ
 గలకల నవ్వించెప్పెదవు గౌరవభారత శిల్పచాతురీ
 విలసన కాత్మబాంగెదవు విశ్వజనీనకళాధురంధరా !

‡ నూతలపాటి నరసింహంగారు.

ఎన్నో సంస్థలు మాసిపోయె; మఱియెన్నేమాయు; నెన్నేనియు
 తప్పన్నంబై యలరారుచున్న; విది తథ్యంబైన శిల్పంబు భా
 వౌన్నత్యాశ్రయసంస్థ కూలదని నెయ్యంబూని వాకొందువో
 యన్నా ! శిల్పకళాభిమాన మిదిగాదా ? యెంత సంతృప్తిరా?

నీ కొక మంటిమందిరము నిద్దురకై విరచించి బ్రహ్మ ని
 ర్వాహకులుండయ్యె నీయమృతహస్తము క్రిందయిపోయెనోయి! శి
 ల్పి ! కలకాల మిట్లయినబృద్ధి యమానుషసృష్టి గాదటో
 యీ ! కరమెత్తి కుంచెగొనవేమి; విచిత్రవిలాససృష్టికిన్.

ఊరుపుగ్రాంబాగన్ మలినమొందిన బుద్ధుని ధ్యానచిత్రమం
 దాతెడ దుఃఖరేఖయనియంటివి, నైజకళావిలాస మీ
 తీరని చెప్పి నవ్వితివి, దిద్దుచునంతటఁ గాఁగిలించి మా
 భారతభాగ్యధాతయని పల్కితి వర్థముగాదు పుణ్యుడా !

ఇది మృగతృష్ణికాజల మిదే కుధరాగ్రమునుండి జారెనో ?
 చెదరిన గుండముల్ గుఱుతుసెప్పుము? పాంథులగుండెలోనిదీ
 మదుపని వ్రేలఁగట్టితివి మాతృ సమాధికిముందుఁ దత్కళా
 హృదయము తెల్పుమంటివిగ దేయెలనవ్యసమాఁపుడట్టుచున్.

ఒక్కొకభావచిత్రమున కోపిక నీఱయిపోయె; ద్రావఁగా
 గ్రుక్కెడు లేకపోయె; గనుగొన్న ధనాధ్యులగుండె చీల్చినన్
 మక్కువ చిక్కదాయె; గొఱమాలిన సృష్టికి దుఃఖరేకయే
 మిక్కుటమాయె; నేక్రియఁగమించితివోయి! దురంతదుఃఖముల్

శిథిలపాదనూప్రశ్నేణిగోగిట గ్రుచ్చి
 మన రూపురేకలు మదికిఁదెచ్చి
 తాడువాటినయజంతాగుహల్ దిలకించి
 భారతశిల్పవైభవము దలఁచి
 భగ్నసింహళ శిల్పభంగి మమ్మొదఁగూరి
 హైందవ వైదుష్య మాకళించి
 అమరావతీ చిత్రసముదీర్ణత గణించి
 యాంధ్రగౌరవ దీప్తి కంజలించి
 వలసరాజ్య కళాప్రాభవమ్మునెంచి
 చివుక లేదందువే ? మనజీవకళలు
 కాని ముంతాజమహా లెల్లకాలమందుఁ
 బాటదే భారతీయ విజ్ఞానమనవె ?

దిద్దితీర్చితివిగా దివ్యవైభవశిల్ప
 సాందర్యమాధుర్య సారమేమొ ?
 పోల్చిచూపితివిగా పురుషసింహప్రతి
 మాభీల రచనాంతరార్థమేమొ ?
 ఆహరించితివిగా అఖిలాంధ్రసంస్థాన
 శిల్పవిద్యజన చిత్తమేమొ ?
 అనుభవించితివిగా ఆనందపరిపూర్ణ
 బ్రహ్మతత్వమహత్వభాగ్య మేమొ ?

శ్రీ వేణి

కాని జయభేరి ముంగిటఁగట్టకుండఁ
దరలినావేల స్వర్గసంస్థానమునకు
ఆంధ్రపుత్రుల శిల్పకళాపణముల
విలుచుకొనకుంటివేమోయి ? విశ్వప్రేమ.

నీ జూలు మెఱవడి నీటు నిగారమ్ము
సింహతలాటమ్ము చిన్నపుచ్చు
నీమేని యంగరకా 'మజాఖా' హోయల్
బంగాళ బాబును బారిసమరు
నీ సింహగమన విన్యాసవిలాసంబు
గామాముదురు గుండె గ్రక్కదల్చు
నీ మందహాస సందీప్తి సందోహంబు
గాంధిజీ చిఱునవ్వు గలఁచియాశు
నీ మధురముగ్ధ మోహనప్రేమభాగ్య
మనుభవించిన ధన్యాత్ముఁడాంధ్రుఁడెవఁడు ?
కాని దారిద్ర్యధర్మ మొక్కండె నిన్నుఁ
జిదిమివైచెను మడమెటు కదపకుండ

నిజముగాఁ దెనుశిల్పి కన్నీటిబాట్టు
చిందువందైన దన్న విశేషమేమి ?
ఇదికదా ? యాంధ్రగౌరవాభ్యుదయమహిమ
పట్టెనా శతశిల్పికి బ్రహ్మరథము?

పూజ్యుడై కూడబొల్పటి పోవుకంటె
 నూరుపేరైనలేని బికాడినేలు
 తన సమర్థత దెలియక వనరునట్టి
 యాంధ్రుడై పుట్టు టింతలో టని తలంతు.

తానొక దివ్యభావకలితంబగు శిల్పకళాలయంబు ని
 రాజ్యమొనర్చినాఁడు పడిమాటకమున్నె తదీయగౌరవ
 స్థానము చూపినాఁడు మనధర్మము దప్పితి మిలకనాంధ్రులే
 పూనిక నిర్వహింతురను బుద్ధి మతోక్కని కుండ నేర్పునే ?

గండపెండర మర్పించి కమ్మకులము
 తాను ధన్వోఃస్మియనిమఱి తలవఁబోదు
 పూజ్యగౌరవమెఱుగని పుడమికెపుడు
 సాటి దేశాలఁ దలవంపు జరిగితీరు.

సక్కవీ :

నీ కవితాలతాంగి పయనించిన తెల్లబయల్లోన నా జాతులు విజ్ఞరాలినవి సు మ్మఖలాంధ్రకవీంద్ర కోటిలో నీకు లభించుగౌరవము నిస్తుల మాకవితామహత్వమా పాకపటుత్వ మాసరసభావ మృదుత్వ మడెట్టు లబ్బెనో ?

నన్నయ చిన్నయాది కవినాథుల పోకడ లుగ్గడించుచో నన్నము నీశులన్మఱుతు వద్యతనాంధ్రకవిత్వసత్వ సం పన్నుల గారవెంటు విటువంటి సుధీజన పక్షపాతమే మెన్నియుగాల దాఁకఁ దపియించిన లభ్యపడున్ మహాకవీ !

కమ్మని కావ్య మల్లుమొనగాఁ డెవఁడైన సవాలానర్పి మా తుమ్మలవారి యాత్మకథతోఁదులఁదూఁగెడు జానుతెన్ను క బృమ్ము రచింపలేడనెడు వా దొకఁడున్నది యక్షురాల ని క్కమ్మదిగాక నీకలము కమ్మదనమ్మటఁ జిమ్మిరేఁగెనా ?

లోకము నూపు నెత్తుగడలోఁగల దందము దానిలోన నీ పోకడవేరు, భావనకుఁబూనితివా ? యసమానకల్పనో త్రేకకథల్ బయల్పడు, రచించితివా ? సిరకీర్తికారక శ్రీకము లిద్ధకావ్యరసశిల్పము లుట్టిపడున్ గ్రమమ్ముగన్.

గగ్గోలెత్తిన దాంధ్రమండలము పక్కాఁరాప్తిగానంబుచే “దిగ్గాం” ధీరులు నేఁడుకనెఱచి ప్రీతింగూరి బంగారపుం బగ్గీవంపిరి యెక్కవయ్య ? కవితాపట్టాభిషేకార్థమై సిగ్గుంజెందెదవేల నూత్నకవితాశృంగార శ్రీనాథుఁడా ?

నీకావ్యములబట్టిచూతు మనినన్ నిర్వీర్యశబ్దములే
దాకాకు నిలకింప నెందు స్వవచోవ్యాఘాత ముల్లేవు జ
ల్పాకుల్వ్యాకౌననేమి ? నీ కృతులమూల్యవ్యాసభండారముల్
కాక లేరిన గ్రంథక ర్తవునుమా ? కావూరిగ్రామీణుండ !

శ్రీ మత్సింహపురీజయంతి మిళిత శ్రీఖండనీరాజన
వ్యామోహవ్యనహాని ధీరమధురవ్యాహార సందర్భముల్
మామాగాణుల మ్రోఁగునాఁడు నినుసన్మానింపలేరైరి కా
నీ ? మాతిక్కన కుజ్జయైతివని సందేశించెదిగ్వాహముల్.

అవసీనాథుల సత్కృతుల్ పడసి కయ్యాలాడఁగాబూర్లువా
కవులున్నా; రదిలెస్సగాదు ప్రజసతకారములిట్లొందువాఁ
డెవఁడో? వాఁడె కవీంద్రుండాతనిదె ప్రత్యేకత్వ మీనాఁడుమీ
కవితాపూజ ప్రజాదరమునకుఁ దార్కాణమ్ము ముమ్మాటికిన్.

ప్రేమకథరచించి పింగళినూరన్న
తండ్రిపేర నంకిత మ్మొనర్చెఁ
దండ్రి ధర్మగాఢద్రవ్య మిత్రుని తల
కత్తినాఁడ వెవ్వ రిద్దమతులూ ?

నీ కావ్యలక్ష్మీ పెండిలి
కీ కానుక లంపినాఁడ నిరువాఁగులకున్
ఈ కరణిగౌరవాదిక
మాకల్ప మ్మొసకమెసఁగు నాంధ్రావనిలో.

† తెలుగురాజ !

అనువాదం బనుకొంటినో తెలుగురాజా! పొత్తమున్ విచ్చించూ
తునుగా, చక్కని లక్ష్యలక్షణము లందున్ శాస్త్రమర్యాదలున్
దెనుగుంబోకల విజ్ఞరాలినవిపో? దీనన్ బ్రబంధల్ నినున్
గనులంగామక కౌగిలించెద రలంకారప్రమేయములన్.

అసలనువాదమేమలప దందును సంస్కృత మందు శాస్త్రమం
దసదృశమైన పద్యమిక నాకవిలేఖని కూపి రాడునా?
పసగల మూలమున్ దరిచి భావములేర్పి సజీవభాషతో
నొసపరియైన నీ కవితకొక్కనమస్కృతిరా! మహాకవీ!

చంద్రాలోక మొకప్పుకొందఱకు దుస్సాధముగావచ్చు రా
జేంద్రా! యప్పయదీక్షితప్రతిభ ప్రత్యేకించి మాబోంట్లకున్
సాంద్రామోదము గూర్పవచ్చు నుభయోత్సాహముకై నీదుని
స్తంద్రప్రాక్తన సంస్కృతాంధ్రకవితాసంపత్తి రేకత్తెరా?

అనా ండే కశిలాధినాయకుండు విద్యానాథుచేనాబళ
శ్రీనరసింహతిభర్త మూర్తికవిచే జీవించి రమ్మాడ్కి రా
జా! నీచేగమలాంబ, తిమ్మవిభుండాచంద్రార్కమీ తెల్లమా
గాణిన్ వెల్లెద లొక్కపెట్టనబుధగ్రామైక సంసేవ్యులై.

మీకుం గూర్చు బుధుండు కృష్ణుండిది సంక్రీతిన్ సమీక్షించినీ
పోకల్ మెచ్చి కృతీశుండెచ్చె నతండేపోధన్యుఁ డిర్వాగులన్
గాకల్ దేవీన రాజులిర్వురయెడన్ “కస్తతసం దేహ” యన్
లోకోక్తిన్ దలపోసి మీకృతిని నాలోకించిహర్షించితిన్.

† రాజానంద ప్రకాశం. పండిత, పెనుమెచ్చసత్యనారాయణరాజుగారు

సెలవు

నాటికినేడుగా దరిసెనంబు లభించె గళానుబంధమే
పాటిదో ? గాని సత్కవులు, పండితు లిట్టి కళాప్రపూర్ణు లె
చ్చోటికి వత్తు రచ్చటికిఁ జూచుతలంపునవత్తు మైన మీ.
బోటి మహాత్ములన్ గలసి ప్రౌఢులుపుచ్చినఁ జాలు భూవరా!

విక్రమచేవవర్మపృథివీపతి నిస్తులుఁ డందు సాహితీ
చక్రధురంధరుండని భృశ మృనిశమ్ము నుతించుచుందురీ
ప్రక్రియఁబొల్చు భూవరులు, పండితులుం గవులైనవారు పూ
ర్వక్రమమెన్న భోజుఁకొక రాయలుదక్కమఱొక్కఁడుండెరా?

భోజుఁడు సంస్కృతమ్ముపయి పూజ్యుఁడురాయలు తెలుభాసపై
మోజొడగూర్చిరై నదమమో సరుసంస్కృతమోఢ్రమాంధ్రమొ
క్కోజఘటింపనేర్చిరె? సముజ్జ్వల దాంధ్రకళాసునుమ్ములన్
బూజ యొన ర్తుమయ్య ! కవివుంగవ ! నిస్తులభావకీతికన్.

నీ నామమ్మున కాంధ్రమండలి కళాసీరాజనమ్మెత్తెనో
భూనాధా ! మిమువంటి విశ్వకవులన్ బుంభావవాగ్దేవులన్
జ్ఞానానందుల సంస్తుతింపని కళాసారస్యముల్ గాల్పనా ?
మాణిక్యమ్ము సువర్ణసూత్రరచనామర్యాదగోల్పోవునా ?

త్ర వే ణ

మీమది కెక్కినట్టికవి మిత్రులలో ననమానపండిత
గ్రామఃశి తెల్లరాజకృపఃగల్గితి మాకతనన్ సృపాల! మా
† శ్యామకుమారుతో భవదుదారకథాదులఁదేలుచున్ సరి
దూభములుదాఁటి వచ్చితిమిభూవర! మీదెసఁగూర్చియెట్టిదో?

శాస్త్రముననేర్పు మందహాసమునఁదీర్పు
తూత్రమునఠీవి సిద్ధహస్తమున నీవి
తత్వమున వాకు నా స్తికత్వమున బాఁకు
వెన్నతోసబ్బినట్లు భావించు మధిప!

చనవు దోఁప సుంత నెనరుప్పతిల్లఁగా
బిలిచి తేనెలొలుకఁ బలుకరించి
వేడ్కసేత చాలు విక్రమక్షేతిపాల !
ధీవిశాల సెలవు ! తే నమోస్తు.

† బంపాల శ్యామసుందర ప్రసాద్ గారు.

హాల్

మారంగా దయసేయనేడిచటికన్నాటల్ చెవిన్ సోకగా
ఓరన్నా ! యిక నేమిచెప్పదుము మాయె ధ్లుబ్బితబ్బిబ్బులై
అరే నిద్దరపట్ట లే దతని భార్యాబంధుమిత్రాదులే
తీరై యుందుకొ ? హోలిపండువయిపోడేవారి ముంగిళ్లలో

కచ్చితమైన మా ట్లొకటి క ద్దిటువంటి కిసానునాయకుం
డెచ్చటలేడు లేడుమునుసిప్పుడు లేడొక వేళ ముందురా
వచ్చునో ? యేమొ ? దాని భగవంతుడెఱుండు నతండుసీవువా
క్రుచ్చిన సూత్రముల్ నడచుకొన్న పథములు వట్టిపోవలెన్ .

కలవికముందు నీ ప్రభు గంటలుగట్టుక రంగయంచు మా
కులికెడు రోజు లిప్పటికే కొన్ని సత్యాలుముందు కేగి నీ
పలుకులు మేలుకొల్పులు భారతముల్లగ్రమించెరా ! మహో
జ్వలవిజయప్రశంస లొకపట్టున గుమ్మ , గుబ్బతిల్లగన్ .

యావద్భారతకర్షకోద్యమవిధాతా ! సూత్రధారుండవై
నీ వాడించినబామ్మలెన్న ? పరవైనేడెక్కె నీయుద్యమ
ప్రావీణ్యమును నీ పరిశ్రమను నీ పట్టుందిలంజూచి మా
దేవుండన్నవి రైతులోకములు కీర్తించెన్ దిగంతములున్ .

ఇల్లా లిల్లనకుండ దేశమునకై యిక్కటపాలై తుదిన్
జల్లంగా జనుబెంచితోరయితురాజా ! యుద్ధసంక్షోభతోఁ
బిల్లంజెల్లను గూడదీసికొను కాఫీగాండ్ర నోదార్పుచున్
ఉల్లాసమ్ముగఁగొన్నినాల్లచట మా కుత్సాహముంగూర్చవే !

వెంకటాద్రి

నూటయేబది యేండ్లనాటి భూధవుడు
 ఆంధ్రమండలపాల కాగ్రేసరుండు
 తీరుతీరుగ నగ్రహారమ్ములిచ్చి
 తనిపిన కలియుగ దాన కరుండు
 పలికి బాంకనినూత్న పాండవగ్రజుడు
 శరణిచ్చితిరుగని సాహసాంకుండు
 కృతులు పెక్కందినకృష్ణరాయండు
 ప్రజల బిడ్డలవోలె బాలించినాడు
 శక్తిత్రయమ్మును సాధించినాడు
 అసమానమగుకీర్తి నార్జించినాడు
 మన పూర్వరాజుల మఱిపించినాడు.

నెమలివాహన మెక్కుసమయమ్మునందుఁ
 గార్తికేయుని మాడ్కిగనుపట్టినాఁడు
 పసిడిగోగర్భాన బడివచ్చునాఁడు
 గోకర్ణుడనిపించుకొని మన్నవాఁడు
 వెలలేని రత్నాలఁ దులదూఁగునాఁడు
 అలకుబేరుని కంటె నధికుడైనాఁడు
 అడిగినవస్తువు లర్పించువేళఁ
 దఱిదప్పకందంద దర్శించువేళఁ
 దానవ్కాగ్రేసరుఁ దలపించినాఁడు

పల్లెదోఁపిడిచేసి భయపెట్టుచున్న
 చెంచుమూఁకల గుండె చీల్పించినాఁడు
 కష్టనిఘరములన్ గడవందలంకి
 చెప్పవారలవెతల్ చెవియొగ్గినాఁడు
 సంగీతసాహిత్య సంపన్నిధులకుఁ
 గొంగులో వరహాలు గురియించినాఁడు
 గుడులు, గోపురములు కోకొల్ల గట్టి
 మడులు మాన్యములిచ్చి నడపించినాఁడు
 వైష్ణవాచారంబు వన్నెకుందెచ్చి
 శివమతస్థులఁజెంతఁ జేర్చుకొన్నాఁడు
 అన్యమతములందు నభిమానముంచి
 పలువురమెప్పు సంపాదించినాఁడు

కొల్చువారలకెల్లఁ గొంగుబంగారు
 కాంక్షించువారికిఁ గల్పవృక్షంబు
 దర్శించువారికా దర్శస్వరూపి
 పచ్చల పతకమ్ము పైఁడికంఠము
 ముత్యాలహారాలు మొగలితురాయి
 రత్నకిరీటమ్ము రవలపోఁగుల్లు
 తీరైనభుజకీర్తు లారాజమణికి
 సొమ్ముకు సొమ్ములై సొబగుఁగూర్చినవి

త్ర వే ణి

రాజ్యమా ? వానిదిరామరాజ్యమ్ము
జన్మమా ? వానిది సర్వసాధకము
సౌఖ్యమా ? వానిది స్వర్గతుల్యమ్ము
వంశమా ? వానిది ప్రాభవాన్నితము
ఇంకేమిగావలె నీ నృపాగ్రణికి
నమరలింగస్వామి కగ్రభాగమున
నిలువుటారతిఁజ్ఱి నిల్చియున్నాఁడు
అమరావతీనాథుఁ డనుచు నిత్యమ్ము
వచ్చిపోయెడువారు వర్ణింతు రితని.

మంత్రిమణి

దెసలు మార్చోగి నింగిపైగసరుకొనియె
 బొంగి మార్యాల నెత్తురుపోటుపొడిచె
 బర్వదిన మెల్లచోమహాప్రళయమయ్యె
 గట్టు దెగి నట్టి జీవసాగరముకతన.

నరగునఁబోవు రైతురథ
 చక్రము క్రుంగినదోయి ! నాయకుం
 డొరగెనురా ? సమర్థులెవ
 రో ? భుజమొడ్డుట రేపొమాపొ సం
 బరమనుకొంటి మింతటితు
 పానలపమ్ముగ వ్రాలునంచు నె
 వ్వరుగుఱుతింపకార? తల
 వ్రాల్చు దినమ్ములు దాపురించెరా ?

చెన్నరాష్ట్రామాత్య శేఖరుండైతన
 తెనుఁగు రేఖకు వన్నెఁదెచ్చినాఁడు
 ఆత్మగౌరవ రక్షణార్థమై యధికార
 దౌష్ట్యమేనియుఁగాలఁ దన్నినాఁడు
 సర్వప్రజాపక్షసామరస్యముగోరి
 జాతీయభావమ్ము చాటినాఁడు
 రాజ్యాంగసూత్రనిర్మాణ దీక్షోదక్ష
 చాతుర్యమును వెదఁజల్లినాఁడు

శ్రీ వేది

కాంతినమరమునకుఁ గృషినలిపినాఁడు
బీదసాదులకై గుండె పిండినాఁడు
కోర్కెకిబ్బడి ప్రేముడిగుప్పినాఁడు
కూర్మికోటకెంతవారిని గొలిచినాఁడు.

నడికిరేయైన గ్రుక్కెడు ముందుఁ ద్రావించి
విడిదిచ్చి కష్టము లడుగువాఁడు
తనమన భేదమున్నను బట్టమర్యాద
లడుగు దప్పకనిల్చి నడుపువాఁడు
వేగిలేచినదాది విశ్రమించెడుదాఁక
శ్రీరామపదసేవ సేయువాఁడు
అత్యుత్తమస్థాన మందిననాఁడైన
ముందు దాసునిభంగి మ్రొక్కువాఁడు
కాలుపెట్టిన జయమందుకర్మయోగి
పలికి చెల్లించుకొను ప్రజాబాంధవుండు
నామమాత్రావశేషుండైనాఁడు నేఁడు
దిశలుమాత్రోగ్గె నెఱుగవా ? తెలుఁగుబిడ్డ !

పిప్పియొనర్చెనే బెడఁగారు దేహమ్ము
వట్టశక్యముగాని పాదుజబ్బు
మాయమ్మొనర్చెనే మహనీయు తేజమ్ము
మిడిమేలముగవచ్చి మృత్యుదేవి

భస్మంబానర్చనే పాంచభౌతికమెల్ల
 వల్లకాటినిహవ్యవాహనుండు
 మంటి పాల్వేసెనే మన్మథాకారమ్ము
 మంచిచెడ్డలులేని మాయవ్రకృతి
 ఏమిమిగిలినదిఁక రుద్రభూమిలోనఁ
 దట్టెడెముకలు రోదనధ్వనులుదక్క
 సానుతాపాశ్రువులతోడ దీనమైన
 కరుణరస మొక్కడున్నదాకాళ మంటి.

గుండె నీత్రై గోలుగోలునవిలపించు
 నిల్లాలిబదు కెట్లు తెల్లవాఱు
 ఆవురుమని యెప్పుననుఁగు బిడ్డలకింకఁ
 దనలేనిలోపమ్ము తలఁగుటెట్లు
 కుమిలి కూలిన తమ్ముగుఱుల కీపెద్ద
 గొడ్డడిపెట్టు గోల్కొను టదెట్లు
 కన్నీరు మున్నీరుగా నేడ్చుచుట్టాల
 కడలేని దుఃఖమ్ము లుడుగు టెట్లు
 పారమెఱుఁగక మిన్నులు పడ్డచోట
 నేడ్చి నాదాఱు మిత్రులకేది దిక్కు
 నేటి కీ గొప్పదుఃఖాంతనాటకమ్ము
 సానుతాపాశ్రువులతో సమాప్తమయ్యె.

త్ర వే తి

ఉత్తరాయణకాలాన నూరునాడు
బోగి సంక్రాంతితోఁ దేలిపోవుచుండ
మన మునిస్వామి నాయని మందిరమ్ము
అలగోడును బాలగోడైనదోయి !

హృదయమున కెంతయూరట పదిలపడెనో ?
క్రొత్త యేజబ్బుమందేల ? కుదుటపడదె
అత్రమేలని పరుల నూరార్చునపుడు
చాటినాఁ డాతఁ డాకారసదృశగుణము.

మాయమృత్యువె యింతయమాంత మడరి
తన్నుగబళించునని యెవరెన్నరైరి
ఎల్లవారాదమఱచిర దేమొగాని
యోగమాయకు ధీబల మ్ముపరిగాదె ?

బాధతెలియదు పరులకేపాటియైనఁ
గన్ను వెన్నెల్లపైఁ బడికలఁచుచున్న
నోరసిలిపండు కొనుమనె నోర్పుగదుర
నేమి వాత్సల్యమో ? యిది యెఱుకపడదు

అలఁతఁగూరుచు గీతార్థ మాకళించె
దలఁపునకుఁ దెచ్చెరఘరాము దర్శనమ్ము
సరసముగనవ్వె సతిపరిచర్యలకును
ఎంత నిస్పృహయో జీవితేచ్ఛమీఁద.

రంగరంగా ! యటంచు నరాంగినపుడు
 మారు పలికించి శ్రీరాముడేడువేళ
 నతని యాకృతిలోలీనమైన చూపు
 లందుకొనఁ బోలును త్తరాయణఫలమ్ము.
 గోలుగోలుననేఱు నిల్లాలి నాపి
 ముద్దుబిడ్డలచెక్కిళ్లు పుణికినాఁడు
 ఎంచి కన్నీటితోడ దీవించినాఁడు
 తీర తనవారి కంత్యసందేశ మదియె

రైతుచక్రము త్రిప్పెడురాజరాజు
 ధర్మ మరచేతఁజూపు సత్యవ్రతుండు
 నీతిదప్పని కలియుగాజాతశత్రు
 వీ యుగమ్మున నింక జన్మింపఁడేమొ ?

ఈ యకాలమేఘ మేమొ ? యీపిడుగేమొ ?
 ఉరుము లేకరైతుశిరమువగిలె
 బయలుకొఁగిలించి బారలుసాతు వీ
 వేల కోలుకొందు వింకముందు.

రైతురక్షణ ముఖ్యకర్తవ్యమనుచుఁ
 బలికినాఁడోయి ! మనరైతుబాంధవుండు
 దానినెఱవేర్చి కృతకృత్యులైనయెడల
 నాయనికి సానుభూతి కన్పఱిచినట్లె

స్వార్థత్యాగి

మా పెద్దాపురనాథుడా ! త్రిదివసా
మాజ్యమ్ము వేంచేసినాఁ
డావుణ్యాత్ముని జూచుభాగ్యమికలే
దా? ధర్మచింతారతుం
డావద్బంధు వజాతశత్రువిక లేఁ
డా ? పంచభూతాత్మిక
మ్మేసాడైన దఖండకీర్తితను విం
దేప్రొద్దువెల్లొందెడున్

మాసాటివాఁ డమాంతము
మాసంఘముమేలు కొల్పుమాగధుఁడుమమున్
బాసినలోటుం దీర్చుట
కే సుకృతిజనించునో ? జనింపఁడో ? తెలియన్

ఆపరోపకార మానిస్తులప్రేమ
మనుభవించు వారికంతుపట్టుఁ
ద్యాగులుండరసము తన్నుమాలినధర్మ
మితనిపట్ల దక్క నెఱుగమెందు.

అమ్మ హాఝుషికింత ధనాశలేదు
 తన్నుఁగాండ్రించు నెడనొక ద్రవ్యమేమి ?
 ప్రాణమర్పించుఁ దెన్నమాగాణమందు
 సాంబయ్యగ్రణి పే రింకశాశ్వతమ్ము.

అతనిచేయూత నున్నతస్థితికివచ్చి
 కులుకు వారెందఱెందఱో కలదుగాని
 అతనిసంసార మిందు చేనడుగుపట్టి
 కుమిలి కూలిన దెఱుఁగరే కొంచెమేని.

అసలుజంపాలవంశీయు లార్ద్రహృదయు
 లందు మాసాంబయ్యగ్రణి యమృతమూర్తి
 ఆమహాత్ముఁడు పొడకట్టి నప్పుడెల్ల
 శాంతి దేవత ముందు సాక్షాత్కరించు.

ఉన్నతోద్యోగమందుండియున్ రవంత
 సౌఖ్య మెఱుఁగఁడు ప్రియురాలు చన్నపిదవ
 బిడ్డలకు జాలిగుండె లర్పించితుదకు
 నన్నదమ్ముల దుఃఖాశ్రులందినాఁడు.

ఆమధురమూర్తిస్మృతిచిహ్న మలవరించు
 భార మియ్యెడ మనవారిపైనఁగలదు
 దివ్యమూర్తిని ప్రవేలార్చి తినుటగాదు
 బైటబడవలె మనప్రేమభాగ్య మిప్పుడు.

త్రవేణి

ఇంతవారి కిసైతమెదురుకోల్ నడపి ము
న్ముందు కేల్లదియించి మ్రొక్కువాఁడు
కొండంతహాస్యమ్ము గురిసినఁ బెదవులు
నొవ్వని చిఱునవ్వు నవ్వువాఁడు
తననైతికప్రవర్తన మిట్టిదనిచాట
నాల్కకుఁబొడవైన నడకవాఁడు
అనదలపైనిత్య మమృతమ్ము వర్షించి
హాయిగొల్పెడు కన్నుదోయివాఁడు
సంఘమును జీవగఱ్ఱియై సాకువాఁడు
పరులదుస్థితి కనిశమ్ము కరఁగువాఁడు
కాలగర్భమ్ములోనేఁడు కలిసిపోయె
హతవిధికిఁ గన్నుగుట్టెనే మనఁ గలాఁడ.

సాంబ యాగ్రణి కిఁకఁ బునర్జన్మలేదు
ఉన్నదయచేసి సంతాపఘన్నమైన
యీకొలమ్మునఁ బుట్టింపవే మహాత్మా !
తరతరమ్ముల నీమేలు మఱవఁబోము.

వల్లెపట్టు

తిన్నని గాలిలోనఁ దలదిమ్మనిభర్త శయింపఁ జెంగటన్
వెన్నకు రూపువెట్టినటు వెల్గెడు బిడ్డనుజేరఁదీసి క
స్సన్నల బుజ్జగించి “తమ” చాలని నాధునిగేలిసేయుచున్
బున్నమ వెన్నెల న్నిదురపుచ్చునోయారిహోయ ల్లంచెదన్

వీవునఁ బావఁ డూఁకొనఁగ్రవేఁగయిపయ్యెద జీరుకాడ ము
నోపిన కాలి కూతముగ ముందడు గల్లన నేలమోపుచున్
జూపులు భూతలమ్మునకు సూత్రముపట్టి తదేకదీక్షతోఁ
జీవురుకట్ట పుచ్చుకొని చిమ్మునొక ర్తుక వీదిగుమ్మునున్.

కూఁకటిఁ బాఱఁబట్టి కొనగోళులఁ జక్కెడలించి మల్లెపూ
రేకుజరీతురాయి సవరించి కుళ్ళాడి ముద్దుబిడ్డతోఁ
గేకినలాడుచున్నఁ బరికించి ప్రియుం డరకన్నమూయఁగాఁ
గాఁకరపాదుచెంగటఁ బకాపక నవ్వు నొకర్తు సంజలో

పోగపిననాలుకూరలకుఁ బాత్తగు కమ్మని పిండివంటలన్
సెగచెడకుండ ముందునిడి చేరువబిడ్డఁడు చన్నదావఁగా
బుగబుగనావిగొన్న వలపుల్ సచరించుచు శాకపాకముల్
తగినటులున్న వా యనుచుదానుభుజించెబ్రయుండుమెచ్చగన్

తనమృదుహస్తతాళములఁ దాళిక లట్టిటు దిద్ది గుండ్రగా
నొనరిచి ప్రాతపైఁదిగిచి యూయెలలో నిసు వంగలార్పఁగా
మిణికిన యట్టులున్నది సుమీ? యని యాత్రమెసంగ నెట్టులో
పెనమున నేయివోసి తెగఁ బేల్చు నొకాబిడ పూరికొట్టెలన్.

౩ పాఠ్యము

అభినివేశము

రమణి ! నీహృదయాంధకారంబు రేగి
 కన్నుదమ్ములవెలసెనే ? కజ్జలముగ
 దుఃఖతోయధి లోలోనఁ దొణకెనేమె ?
 బిందురూపమ్ముగా తెప్పలందునురలె.

లలన ! నీకోరికలు నిష్పలంబులగుచు
 శ్వాసముఖమున వెలికిరాసాగె నేమె ?
 ఆంతరిక నేత్రములఁజూచి హర్షమొంద
 హృదయమునఁ బాదుకొల్పిన మదనుఁడెవఁడె ?

చింతనాపుష్పములఁబూజనేయఁ దొడఁగి
 అదను గాదిది ప్రియుని యేకాంతసేవ
 కడ్డనివచింపలేని నీయంతరాత్మ
 భూలతా వక్రిమమున సంపూర్తిచేసె.

తాను మనసావరించు సుందరుని యందు
 రమణికిఁ గలట్టి గాఢానురక్తిదెలుపు
 నిబిడనిశ్వాసవననిర్ణదదృష్టి
 ఫాలఖారేండునకు సదా జాలిగొలుపు.

అక్కటా ? మూఁగనోమున కర్ణమేమి ?
 నిలువునఁ గరంగిపోయె నీ లలితమూర్తి
 ప్రేమజీవులకష్టంబు ప్రియజనునకు
 నమితసంతాపకారి గాదా ? కుమారి !

చెప్పఁదలకొన్నదాని వచింపకున్న
 హృదయవేదన కుపశాంతి గదురదమ్మ !
 కష్టసుఖములు తుల్యభాగమ్ములగుచు
 బఱచిపోవును నెయ్యిరపట్లఁదవలి.

కష్టపడనేల ! కన్నీరు గార్పనేల !
 చింతనావేదనమునఁ గృశింపనేల !
 సకలయత్నమ్ములకు నదృష్టశ్చువలయు
 ఫలమునెడ వగగూరుటవలవ దెవుడు.

జారుముడి పైటనందుగాజారిచెదరి
 సారె కురలెడుకన్నీటి ధారఁదోఁగి
 స్వాతికారై వినిర్ముక్తజలదమాల
 తూఁగు భ్రమగొల్పు నీయురోభాగమందు

రేఁగిపోయిన కాటుక రేకలందు
 నీడలాడెడు నీ కనీనికలనలుపు
 ఊడి పడుచున్నదటనుండి యుర్విమీఁద
 కశ్రుబిందులవేర ముత్యాలనేరు

శ్రీ వేది

ఆవు రనె బక్షు లాలవాలాంబువులకు
 లేచి యంబాయని గొటారె లేగదూడ
 సందెబ్బికటి నలుదెసలందు నలమెఁ
 దల్లిపూలమ్మి వచ్చెడి తరుణమయ్యె

నిగ్గుచేరెడు గేదంగి మొగ్గవోలె
 దూర్పుదిక్కునఁ దోతెంచెదోయజారి
 దిక్కులందోచు ప్రజలకు తెక్కలమ్మి
 అస్తువిస్తయి నీ తండ్రి మరుగుదెంచు

సాంధ్యకృత్యమ్ములకు నింత జాగదేల ?
 వలయునెడ రేపు మాటాడవచ్చులెమ్ము
 పెంకెనన్యాసి పోర్వెట్టి చంకదిగఁడు
 వారు పనివడి నేరుగావత్తురేమొ ?

నీవు నెఱులందుఁ దుఱుమని నెపముకతన
 మల్లె పూజల్లి మొగమింత వెల్లెబాతె
 దేహతాపమ్ముకతమునఁ దలివిసెడిన
 కమ్మకస్తురి తిలకమ్ము చెమ్మిగిల్లె

చేతనాధర్మమిదిగాదు చిక్కులందు
 దైర్యమువహించి యాపద దాటువలయుఁ
 దల్లిదండ్రులఁ జెలుల బాంధవులఁజూడ
 చొర ! యీ ప్రేమతప మద్భుతావహమ్ము.

దావమునకన్న నమితసంతాపకరము
చందనద్రవమునకన్నఁజల్లదనము
ధన్యజీవులపాలి సుధాన్రవంతి
లాఁతివారలపాలి హాలాహలంబు

స్వర్గ నరకంబు లిందు నిచ్చలుభ్రమించు
నెవ్వ రధికారు లీరాజ్యమేలుటకును ?
త్యాగశీలురు స్వర్గము స్రావణపరులు
నరక మెల్లప్పు డనుభవింతురు సుశీల !

భావనారూఢ చిత్రప్రపంచమందు
నంకితంబయి యున్న దివ్యాకృతులకు
ధనకనక దివ్యవస్తువాహనసమృద్ధు
లంతరాయము గల్పింప వండునిందు.

ప్రొద్దు పోయిన దింక నేఁబోయివత్తుఁ
జింతపడఁ బోకుమని లేవఁజేయిదిగిచి
ప్రేమభిక్షుకి కడలేని బెంగగూరి
తిన్ననియెలుంగున వచించె దిగులుగదుర.

మన సుశీలకు గొప్ప సంబంధమున్న
నంచి యెటనేనియును విచారింపకిట్లు
పాడియా ? యని రాచి అంపానఁబెట్టు
నమ్మలక్కల కేబాధ లంతుపట్టు ?

శ్రీ వేది

అంతరము లేదు మానిర్మలాత్మలందుఁ
దనకు నే నయి నాకును దానయగుచు
వలచి వలపించుకొను తీయ తలఁపులెన్నో !
నెలవుకొన్నవి మామనః ఫలకములను

పాపటము లేని నాముగ్ధభావసీమ
మమత లెసకొల్పి హృదయము మరసినాఁడు
తన నిరాశావిచారముల్ దలఁచినపుడు
పగులు భల్లని లో నగ్నిపర్వతమ్ము.

ముద్దునకు నైనఁ బెద్దలముందు నిలిచి
పలికి యెఱుఁగ డొకించుకభావ మిచ్చి
ఆత్రమున నెన్నిమాఱులో యడుగఁబోయి
ఆర్ద్రహృదయుఁడు తెలుపలేఁ డాత్మగతము.

పేటదెగి ముత్తైములసేరు పెరిగినట్లు
జీవనాశ్రువు లెపుడు వర్షించుచుండు
మాలదైవము మఱచిన మఱపుగాక
సుఖవిహీనశరీరమ్ము సురుఁగదేమి ?

పుట్టిపెరిగిన మూన్నాళ్లు భోగమహిమ
ఆరుఁగాలము బ్రదికిన నర్థవాంఛ
కాని మరణము గోరఁడే మానవుండు
కామితార్థవిహీన మీకాయమేల !

చిన్న దాప్రకృతవారింట సీత నేడు
 వేసినన్ వేయిరూపుల వెలుగుచుండె
 గన్నువెన్నెల మొన్ననౌకాంతి కింక
 నాలుపోలేమి లేదె మీ “యమ్మి” కనెడు

పారుగు వారల పోట్లచే గరగిగుండె
 కంటఁ దడిపెట్టుచుండు నాకన్నతల్లి
 గుట్టు చక్కఁగ నిలుదిద్దుకొనెడివారు
 కొండపైఁ గోఁతి నైనను గొనఁగలారు.

వాఁడు దయసేయ లేదింక వచ్చెనేని
 కక్కు కళ్యాణ మెవ రరికట్టఁగలరు ?
 అంతకును దగ్గ గంతలేదా ? మఱేమి ?
 అనుచు లోలోనఁ దుకతుక లాడుచుండు.

గుమ్మమెడ సొచ్చిరేనియుఁ గ్రొత్తవారు
 మొత్త చాటని కనుసైగ నొత్తిపలుకు
 బంధుమర్యాద నెఱపు నేపాంధునకును
 దదుపరి నిరాశచే గుండె తఱిగిపోవు.

పుట్టినప్పుడు సంతోషముట్టి పడును
 సురుఁగు నొకకొన్నినాళ్ల కాసుఖమరీచి
 రానురానిక బడబాగ్నిరగులుకొనును
 కాన రిటువంటి దుర్భరకష్టములను.

శ్రీ వేణి

అమృతలేపనమై తన్నునట్టిగుళిక
హాయి నేకూర్చుదివ్యరసాయనమ్ము
నిర్భరవయఃపరిస్థితి నివ్వటిల్లఁ
గూఁతుపేరిట విషవృష్టి గ్రుమ్మరించు.

ఆలజాలమ్ముగా నాట లాడువేళఁ
దల్లి దండ్రులు దూరమై తల్లడిల్లి
అలమటించెడు పసివాని నాదరించి
నాకతమ్మున నిలువెళ్ల నడపినారు.

కూలి నాలియుఁజేసినఁ బోలదేమి ?
కలియొ ? గంజియొ ? త్రాఁగినఁగడవదేమి ?
పస్తుపడి యున్న మునిఁగెడి పరువదేమి ?
ప్రాణములకెల్లఁ బ్రాణమాపతి లభింప.

అని యోకిలించుకొనుచున్
దనకావించిన విచేష్టితము వాకొనుచున్
దనువుమఱచి తోడ్కోడన
కనుమూసెన్ కష్టగాఢ కంచికిఁబోయెన్ .

ఆభిజాత్యము

కల్లి

ఔనురా ? తండ్రి ! నీమాట కనుమతింతు
భాగ్యవంతులతోడి సంబంధ మేడ ?
చెప్పగారాని నిఱువేద చెలిమియేడ !
చేదుమేసెడు జాతికిఁ జెప్పఁగలమె ?

గండువారికె కామ కల్లుండవైన
వీడు నూ వీడు సుమ్మని వ్రేలునూపఁ
దరతరమ్ముల మర్యాద తఱిగిపోయి
ఊరునాఁడెల్లఁ దుకతుక యుడికిపోవె ?

ఆ స్తిపాస్తుల మనకు నీడైనచోటు
అన్నివిధముల నటునిటు హాయిగొలుపుఁ
దగుదుమని బోరగిలరాదు తలకు మించి
కొంచెపడరాదు తమకున్నకొలఁది దప్పి

చిన్నవాడవుగావు యోజించుకొనుము
వచ్చిపోయిరి 'పూజోట' వారు నిన్న
కుచ్చెల పొలమ్ము పదివేలు గ్రుమ్మరించి
ఎంతో ? బంగారముగఁ బిల్ల నిత్తు మనిరి.

శ్రీ వేణి

వలుకరించినఁ బాల్లారు చెలువమనుచుఁ
జిత్రముల కందెవేసిన చేయియనుచుఁ
జదువునంగీతముల సరస్వతియటంచుఁ
జెప్పఁగావిందు నాస్మీయు లప్పడవుదు.

పిల్లనిచ్చినమీఁదటఁ బేదవారు
సరిగ రాకడ పోకడ జరుపఁగలరె
ఈడవా ? బాడవా ? వారికేమి గలదు ?
కట్నములఁ గానుకలఁ దృప్తిగలుగఁజేయ.

బావమఱఁదులచదువు సంబంధములును
అత్తమామలపోషణ మాలిగోల
బిడ్డఁడా ! చెప్పఁగారాని పీడసుమ్ము
తలదగిలివచ్చునాటికే తెలియఁగలదు.

బండుగులఁటందుమా ? జమీపాఠువారు
తాత తండ్రులు గొప్పహోదాగలారు
తల్లితరవున జాగీరు దారు లంత
కొదువలే దెందుఁజూచినఁ గొడుకుకుట్ట !

పాల వంటికొఱమ్ము సంపత్సమ్మద్ది
తలఁతువా ? తండ్రీకెదురాడఁ దగదునుంత
హంసమైపుట్టి నత్తల నభిలషించి
పరువుమర్యాదలను భంగపఱుపకన్న !

ఓర్పుతోనున్న వేన వేలూసివడవె ?

కాళ్ల బేరము జరిగెడి కాల మిద్ది
వలసినంత ధనముతోనచ్చు పిల్ల
కత్త యనుపించుకొనుటె నాయభిమతమ్ము
కొడుకు:—

ఔర ? నీ యవివేక మే మంనునమ్మ !
కలిమి లేదులు శాశ్వతములె గణింపు
మెన్ని సంసారములు మనయెట్లు యెదుట
దాఱుమాఱులు పో జేచె న్నవగతికి

ఇట్టి దౌర్భాగ్యపద్ధతి కెన్నికాఁపు
రములు బలియైనవో ? చెప్పరాదుతల్ల !
కూతు పెండిలికై కొంపగోణి నమ్మి
అల్లనిండచ్చి సుఖపడు టవనిఁ గలదె ?

పుట్టినిలు ద్రవ్వి తెచ్చు పూబోణివలన
మగని యిలు సర్వమంగళ మగుటలేదె ?
నల్లపూసలతో వచ్చు నాతివలన
వేసినన్ వేయరూపుల నెలుగ లేదె ?

తల్లి:—

ఓరి దౌర్భాగ్యుడా ! యెంతయూహనేసి
తెలిసి విష మారంగింప యత్నించినావు
అప్రతిష్ఠాపాలు గమ్మంచు బ్రహ్మ
వ్రాసియుండఁగ నిన్నన్న శలముగలదె ?

క్రి వే ది

కనుట పెంచుట నావంతుగాని యిట్టి
 యవకతవకలదిద్దుట కబ్బగలఁడు
 కట్టగట్టుక యిర్వురు గంగలోనఁ
 గలియుఁ డేమైననాకేమి ? మలపకాన !

అనుచుఁ జరచర లోనికిఁ జనియెఁ దల్లి
 వెట్టిబాగుల సన్యాసి వీఁడొకఁడు
 అంతకన్నను రెండాకు లదనమాపె
 అంచుజనకుండు బుజ్జవ మారఁబలుకు.

సంఘసంస్కార మననాకు సమ్మతంబె
 కానిలోకము కన్నులు గలది గాదు
 విద్యగలవాఁడ వండు వివేకశాలి
 వంతరము చూచుకొమ్ము రవ్వంతయైన.

వారి భాగ్యాలుభోగ్యాలు వచ్చిపడినఁ
 బూట గడచెడునన్న దుర్బుద్ధిగాదు
 లేగమామిడి నూయేల లూఁగుచున్న
 కోకిలము వీయమందునే కాకితోడ
 కొడుకు:—

సర్వమెఱిగినవారె యీ జాడనుడువఁ
 బామరుల మాట కిఁకఁబరి పాటిగలద ?
 కంచయే చేనుమేయ యత్నించుచున్నఁ
 బూరివుడుకెటు లభివృద్ధిపొందనేర్పు.

విశ్వమానవసోదర ప్రేమలోనఁ
 దారతమ్య పరీక్షకుఁదావులేదు
 విత్తమునవారు మనకంటె వెనుకఁబడిన
 మోక్షపదవికి వారిదే ముందుచేయి.

కొక్కొక్కోయను తొలికోడి కూతలోన
 మేలుకొనుచుండు వారల జాలిబ్రదుకు
 వ్రాలిపోయెడుభానుబింబములోనఁ
 గరఁగుచుండును వారల కష్టచరిత.

సిరిగలా రాదర్మిదుల చెమటపిండి
 నిలువుకొన్నారు మణిమయనిలయములను
 వారికన్నీటి ధారాప్రవాహములను
 గూల్చుకొన్నారు నిలువునఁగుతలమునకు

ఊరిపైనూరు నెలకొల్పలేరుగాని
 గుట్టుమట్టుగనిలుదిద్దు కొందు రెవుడు
 కాయకష్టా రితము గోరఁగలరుగాని
 ఉదరపోషణకై దోసి లొగ్గలేరు

వారు పీల్చెడు నిర్మలవాయువులను
 తాండవ మ్మాడుచుండు స్వాతంత్ర్యలక్ష్మి
 వారిప్రతిరక్త కణములో వలసినంత
 పుష్టి, తుష్టి వదేవదే పొంగిపొరలు

ఐన నొకమాటవచియింతునానగారు !

బంధువులు కూడదని పట్టుపట్టిరేని
 మూఢులై మీరలును గంగముట్టరేని
 హాయిసేకూర్చు సన్యాస మైనలేదె ?

తండ్రి:—

చదువుసంధ్యలు సెప్పించి సాకినందు
 కింత దుర్బుద్ధిపుట్టిన దేమి తుడకుఁ
 గడువు చెడఁబుట్టినటువంటి కొడుకుకేడ్చి
 రాలిపోమ్మంచు హతవిధి వ్రాసెనేమొ ?.

ఈఁదినాఁడను గాఁపుర మింతదనుకఁ
 జుట్టుపట్టులకుం గన్ను గుట్టునటులఁ
 దాతతండ్రుల మర్యాద తలఁగకుండ
 నల్వరకు సమ్మతమ్ముగా నడచుకొనుము.

పొదువుగానున్న కాఁపురంబునకుఁదుదకుఁ
 జేటువాటిల్లు రోజువిచ్చేసె నేమొ ?
 తోటఁదల దూర్చి రోకటిపోటులకును
 వెఱవ లాభమ్ముగల్గునా ? వెఱ్ఱిగాక.

సరియె యీచైత్రశుద్ధ పంచమికిమంచి
 లగ్నమున్నది తగువారలకును దెల్పి
 తలబరువు దింపికొని కడదొలఁగువాఁడ
 నింక నే స్వేచ్ఛకొలఁది నూరేగవచ్చు.

అనెడుతల్లిడి మోమునం దాభిజాత్యమ్ము
 తల్లిపోకడలను ధనపిశాచి
 తనయుహృదయసీమ ధర్మాభిరతి నెల
 కొన్న దింతకెవరు మిన్నలన్న !

* సంక్రమణము

పచ్చిక బంగారుపావడా దిగజాట
 నీరెండమైచాయ తీరుగేర
 మబ్బుపాయలకురుల్ మలసి నీలాలాడఁ
 బరిగపిట్టలపల్కు లొరపుసూప
 మంచుముత్యాల దామంబులు దూఁగాడఁ
 జలిగాలి యూర్పులు సందడింప
 విరిమలైనవ్వులు గరగరల్ పచరింప
 బంతిదుద్దుల కాంతి గంతులిడఁగ
 వగులఁబడి యొక్కపెట్టునఁ జౌవ్యలక్ష్మీ
 సంజకెంజాయ నలరింపఁ జక్కవచ్చెఁ
 జిట్టి సంకాంతి మోమింత చేసికొనియె
 బంతిచేమంతి మిరెపల పౌరుషమున.

* ఈగుర్తుగఱవి శామాంతరమునఁ బ్రకటితములు

త్రి వేణి

పంటవలతి

కాఁపు కవియైనమాయమ్మ కన్నకడుపు
చల్లదనమును వర్ణింపఁ జతురుండగును
రేలఁబూచిన తంకేటి పూలకోవ
మురువుగా విరఁబూచిన ముద్దబంతి

దోరగిలిపండి మాగిన దోసపండ్లు
ఎఱువు గొలదిగువాటిన మిరెపపండ్లు
కుఱపలై నేల జవ్వాడు వరిగచేలు
చిత్రవర్ణ పటోజ్జ్వలశ్రీవహింప

కాఁపు కన్నెల పాటలఁగరఁగిపోయి
అల్లనల్లనఁ దూఁగు పయ్యరలచెలువ
మలఁతియూర్పుల పోడిమి వెలువరింపఁ
బండిపోయిన సంసారభాగ్య మమృత

గర్భసాభాగ్యలక్షణక్రమము దెలుపఁ
బ్రకృతిదేవీ సమాశ్లేష సారవశ్య
మనుభవించుచు సంక్రాంతి కర్ణమిచ్చి
వైరు పచ్చలఁ దూఁగాడె బంటవలతి.

హరిదాసు

జయ రమారమణా ! హరి ! జయ ముకుంద !
అనుచుఁ జిఱుగజ్జియలు కాళ్లఁగునిసిమొరయఁ
దంబుఱాశ్రుతిచిఱుతల కింబుగూర్పఁ
బూలదండలు మెడచుట్టు దేలియాడఁ

బట్టెవర్ధనములుమెయిఁ బ్రాఁకులాడ
 బట్టెలమీఁద నక్షయపాత్రమొప్పఁ
 గాసెవస్త్రము జబ్బలఁ గదలియాడఁ
 బరువులిడు తింగణావంతపాడుచుండఁ
 జిందు ద్రొక్కుచు సాతానిజియ్య కొకఁడు
 వీధిబడి తేగఁజనుదెంచు వింతఁజూచి
 కలికి మ్రుగ్గుల గొబ్బెముల్ గలయనిలిపి
 బంతిపూరేకు లందులోపల నిమిడ్చి
 పరుగుపరుగున నింటిలోపలికి నేగి
 బియ్యపుంబాత్ర గొనివచ్చి పెంకెపడుచు
 దాపునకు రాఁడ కోణంగి దాన రనుచు
 సారెకుందేటి చూచు బజారునైపు.

కోడిపంచెము.

పల్లకురులను జంజరు ముళ్లువైచి
 కుఱవకత్తులఁగొని పండ్లు గొఱికికొనుచు
 నుచ్చరలు గొట్టుచునె కోళ్ల నెచ్చరించి
 ఈడబంగారు తొడుపుల నివలఁబుచ్చి
 కెవ్వమని తాలనటునిటు రువ్వకొనుచుఁ
 జప్పటలఁదేలి పందెముల్ చఱచుకొనుచుఁ
 బిరికివారిని కోళ్లఁ దెప్పరిలఁజేసి
 చిన్నిదొప్పలనీర్వెట్టి మున్నుమున్ను

శ్రీ వేది

బారులందీర్చి శకునము “బయ్య” మనుచు
మాటిమాటికి దూబర మంత్ర మిడుచుఁ
బికిలికుచ్చులు గట్టిన రకముకొంత
పట్టుత్రాళ్లు దవిల్చిన పౌజకొంత
కడపి చురకత్తు లారెక్కకదలగట్టి
కొక్కొక్కోయని కూసెడి కోళ్లబట్టి
చింతతోపు బయళ్లగేరింత లెనగఁ
గోడిపందెము లాడెడుఁ గొంతబట్టు.
నడపడులు.

మడులు మాన్యము లమ్మినఁ గడవ దయ్యెఁ
గలువరింతువు సంకాంతివలువ లనుచు
సారెచీరె లింకెన్నాళ్లు జరుపుటమ్మ !
పుట్టినిలు గుల్లసేతువే పూవుబోణి !

లడ్డవమ్ములు పేరునేగడ్డ లురలు
నరిసెలం జేసియుంచితి నాయెఁబోయెఁ
గొఱకొఱలుమాని మాపిన్ని కొడుకుఁబిలిచి
తినుఁడు నేఁడైన సహపంక్తి దృప్తిదీర

శారదాపీఠమున బిడ్డఁ జదువవిడిచి
మొగమునూపరు సెలవుల ముందుఁబోయి
పిలదానిని గొనిరండు బీతుగుడిచి
చిక్కి నగమైనదేమొ ? నాచిట్టికూన ?

కోడలా ? పుట్టినిలువారి జాడలేదే ?
 చంక లెగురంగవైచి తీసంక్రమమున
 కన్న లరుదెంచి కొనిపోదు రనుచు నేడు
 కమల నిదె తీసికొని వచ్చితిమిగదమ్మ !

అనుచు నీక్రియ నెక సెక్కమాడువారు
 నల్లరకుఁగూఁతులకుఁ గబురంపువారు
 క్రొత్త యుడుపులు దెప్పించుకొనెడువారు
 నిలుగులైన భూషల కేడ్చువారు
 పిండివంటల నటకలంబేర్చువారు
 నిండ్ల వాకిళ్ల బలుముగ్గులిడెడువారు
 సంతసమ్మునఁ గవ్వుముల్ సరకుసేయ
 రక్కఱకు సొమ్ము వమ్మైన లెక్కగొనరు

నూతనవికాస మెసఁగ నీరీతి భవన
 మవ్యయానందజలధి నోలాడుచుండ
 వింతహృదయాలఁజొచ్చి సంకాంతియపుడె
 తరలిపోయె నయా ! దీని తాట లొలియ

* వానకారు

(గీతము)

ఆకాశమ్మున కట్టులెత్తుకొని
కన్నులఁ బేదటికమ్ము గీలుకొన
భగవంతునిపై భారముంచుకొని
కడువడివిత్రేడి కరకులూ మా
కోవులెడలెఁ గోపేరూ మా
వశువులఁగాచెడుపాలేరూ నీ
కుండలపోతకు గొసగొనిరే ?

గొలగొల వరువిడు కొండవాఁగులూ
పసరులు గ్రక్కెడువచ్చికపట్టులు
మోసులు వాత్రెడు మొలకపైరులూ
జీబులుదేరెడు చివురుజొంపములు
అర్ఘ్యపాద్యముల నర్పించును బ
చ్చాకుపుట్టముల నందించును లే
జాజులపాన్పులు నవరించును మే
ల్పసిమిజాలరూలఁ బంపించునోహో
సజలజలదమా ! స్వాగతమా !

ఏరువాక కీ వేతెంచినచోఁ
బిలపిల రాలును దొలకరిచినుకులు
గమగమ వల్చును గమ్మవాసనలు
చిలువలుగ్రక్కును చిన్నమడుంగులు

గడబిడఁజడు వడుగండ్లు తాలబలె
 నూరెల జారెడు నీరుపట్టుచును
 తధిమికి యనుచును దాశమువేయుచు
 నరరేపదముల నానందించుచు
 దైతక్కనుచును దడియుదురాతటిఁ
 బిల్లలపాలిటి పెన్నిధి వన్నా !

చేతికొలది పనిచేకుఱురైతులు
 మొలకకట్టుదురు మూలవిత్తనము
 లయ్యవారు మా కౌనుసాగుకని
 కోపు టెడజత కూర్చికట్టెదరు
 పూసకూరుపుల గౌసెనలూ బం
 గారు మెఱుంగుల గంటలునూ సిం
 గార మొలుకు సికమోరలునూ ని
 న్నండ చందముల నలరించు నయే !
 పూలరంగఁడా ! పుడమికిరారా !

ఉరుముల డప్పుల దరువులతోఁ గ్రా
 మ్మొఱుఁగు దీవియల మిలమిలతోఁ జి
 చ్చుఱ పిడుగుల గర్జనములతో మా
 కడుపుకండలను గదలింపవుగా ?
 దిక్కులొక్క మొగి దీవింపంగా
 దివ్యవైభవము దీపింపంగా

త్రవేణి

గాదిలిప్రజలకుఁగనుల పండువుగ
 గాలి రథముపైఁ గదలివత్తువా ?
 పడమటి కనుములఁ బరువు లెత్తుచును
 దూరువుఁ గోనలఁ దొంగిచూతువా ?
 ఖండవృష్టియని గర్హించెడుమా
 కాఁపుకుమారుల కంటిసీటితోఁ
 బిడుకలు, పుడకలు, పిండి, పప్పులును
 ఎండఁబోయుతటి నేతెంచితివా !
 సుదతులు వల్కెను నూటిపోట్లతోఁ
 దొట్టియిండ్లఁదలఁ దూర్చితివా ? మా
 చాకలి మంగలి “సాపెన” తోబ
 ల్పలిగాలిని వడిఁజంకఁబెట్టుకొని
 పందిరిపాకల సందుదూరితివ ?
 ముదివగ్గుల మామూలుతిట్లతోఁ
 దఱుఁగవు పెరుఁగవు ధర్మజీవనా ?
 నస్యోజీవన ! స్వాదుజీవనా !
 మాకేటేటకు లోకపావనా !
 నీదర్శన మగు నీరసావనా !

మాటున దాచిన తాటి గొడుగులను
 బల్లెబాబుచేబట్టించెదవే ?
 కమతగాండ్ర కరికంఠముగూర్తువె ?
 గొల్లవారితల గొంగ ల్లిడెదవె ?

అటు నిటు పనులకునరిగెడు సతులకుఁ
 జేటలు నెత్తిని దీటుకొలిపెదవె ?
 కఱ్ఱ పెత్తనముగల పెద్దలచే
 గుడ్డగొడుగుఁగీ లొక్కలుపఁజూతువే ?
 కొమ్ములు దిరిగిన కోటిశ్వరులకుఁ
 జెప్పలు చేతికిఁజేర్చి కులుకు దువె ?
 మూలల మూలెఁడు ముసలమ్మలకును
 దంతాలూడిన తాతయ్యలకును
 పేలాలను దినఁబ్రీతికొల్పెదవె ?
 చిఱుతిండ్లన్నను జెవుల్ కోసికొనఁ
 బసిపాపలకును భ్రాంతికొల్పెదవె ?
 చుయ్యిచుయ్యిమను జొన్న రెట్టెలూ
 గుడబిడ గోడిన గోదుమకొరడులు
 గరగరవేఁగిన కందిబాణి గలూ
 పొర లూడ్చిన లేవరిపేలాలూ
 కానుక లిత్తుము కరుణింపుము మా
 పిల్లనిచ్చెదము ప్రేమింపుము మా
 పొలము పుట్రలను బోషింపు మిదే
 తరుణములో మము దర్శింపవనా !

 నోములు నోచెడిలేమలు తావక
 ఘనతకునవి నివికాన్కవెట్టెదరు

శ్రీ వేణి

పాలబొండ్లములు పాయసములు నా
 న్బలుం బా లుండ్రాలుం బప్పలు
 పరువడి దినములఁ బసరుపొలంబులఁ
 గుంటగట్లవైఁ గొలువై రైతులు
 వానదేవుఁడా ! మీనరాశితో
 నారగింపవే యమృతాన్నంబని
 జడివట్టుటకై సంప్రార్థింతురు
 జాలిలేద ? మాచేలువట్టువడె
 గడబిడ సేతువుగాని కురియవే ?
 పేరునకుం దగు పెత్తనమేదీ ?
 చిటపటచినుకులఁ జిలకరించి మా
 పాపలనిండకుఁ బరువెత్తింతువు
 చుట్టము నీవును సూర్యోదయమున
 నడుగువెట్టితిర మిడుకుదురే ? నీ
 కన్నబిడ్డ లీకర్షకులూ వా
 రున్న దేశ మత్యున్నతిగను మా
 యున్న స్వర్గమా యున్నలచే సం
 పన్నిలయంబగు భారతమూ.

విందు

కొండ గూడెములోనఁ గోడి గూసినది
బలుబలునఁ దెల్లవాఱ కుండఁగనె
తూరుపురేకలు తొంగిచూచినవి
పూర్వదిక్కునఁ బ్రాద్దుపొడిచి వచ్చినది

నేరెడాకుల వచ్చతోరణాలేమి ?
అలికిన చిలికిన యందమ్ములేమి ?
శబరి కుటీర మాసమయమ్మునందుఁ
జూడఁగన్నులు లేక సొబగుగూర్చినది

దోర పండిన తీపినారింజపండ్లు
పండబాటిన గుత్తి బత్తాయిపండ్లు
కగ్గికగ్గని కండగల జామపండ్లు
నదరుగా ముదిరిన కదళీఫలములు
వరువమ్ము దప్పని బడరీఫలములు
బుట్టలాదిగఁ గుప్పఁబోసి యుంచినది

తమ్మునితోడ మధ్యాహ్నమ్మునకును
శ్రీరాముఁ డామె కుటీరమ్ముచేరె

శ్రీ వేణి

శబరియాత్రముతోడ సంబరంపడుచు
నేడడు లతిప్రీతి నెదురేగుదెంచి
కన్నీటఁబాదముల్ గడిగి ముమ్మారు
సాష్టాంగపడి మ్రొక్కి-చాప వైచినది
ఆసీనులై రండు నన్నదమ్ములును
పండబుట్టను జాపవై ముందుఁబెట్టి
సేమ మాకాంక్షించి రామచంద్రునకు
నెదురుగాఁగూర్చుండి యిట్టు లాడినది.

సీతమ్మకుశలమా ? శ్రీరామచంద్ర !
తండ్రి పోకడవిన్న తరువాతనైన
మీయయోధ్యనుజూడఁ బోయివచ్చితివ ?
ప్రజల కీయడవి లోపలనున్న హాయి
వీనులవిందుగా వినిపించినావె ?
చల్లనికడుపు కౌసల్యదోయన్న !
కన్నది నినువంటి ఘనుడైన సుతుని
ఎన్నార్లు నీకోస మెదురు నూచితిని
ఈనాడు దర్శన మిచ్చినావయ్య !
కమ్మని పండ్లవ్వి కడుపారఁ దినుము
ఇవి ద్రాక్షఫలము లియ్యవిరేగుపండ్లు
లివి రసాలఫలమ్ము లివి జామపండ్లు
వచ్చివిగావంత పండిపోలేదు

మంచి చెట్లన్ని గాలించి తెచ్చితిని
 ఈ పండ్లు చవిచూడు మీపండ్లు దినుము
 అని ముందుఁ గొటికి తీపైన పండ్లన్ని
 శ్రీరామచంద్రుని చేతికందిచ్చె
 శబరి యెంగిలిపండ్ల శ్యామసుందరుఁడు
 ముసిముసినవ్వులు మొలకెత్తుచుండఁ
 గడుపార భుజియించి గట్టునందేన్నె
 శబరికినిలువెల్ల సంతృప్తిగలిగి
 సంతోషబాష్పముల్ జాలువాఱంగఁ
 గఱవు దీఱంగఁ జూచి పరవశంబందె
 నగవాపు కోలేని మొగ మింతయయ్యె
 తన మూఢభక్తిచేఁ దనువెల్ల మఱచె
 నఖిలమ్ము గామ మయమ్ముగాఁదోఁచె
 నాత్కర్పణముసేసె నాదాశరథికి
 నంత రాముని రూప మాత్మలో నిలిపి
 అల్లనల్లన వచ్చి యాప్యాయనముఁగ
 శ్రీరామచంద్రుని చెక్కిళ్లు దువ్వి
 నిలువెల్ల ముంజేత నిమిరి ముమ్మాలు
 రామయ్యకృపచేత నాముద్దరాలు
 అక్షయంబైనట్టి మోక్ష మందినది.

గాలివాన

మొలక చిన్నులతోనవ్వు మొగమువెట్టి
 జయ్యమని వీచు పెనుగాలిఁ జంకఁబెట్టి
 ఎల్ల వా రొక్కపెట్టునఁ దలడిలఁ
 గదలివచ్చెదు కడగండ్ల గాలివాన !

కొంపలన్నియు సాంతము గూలిపోవుఁ
 బాలువోసిన చేలన్ని నేలఁగలియు
 గొడ్డుగోదలు సర్పమ్ము గోడుగుడుచుఁ
 బాప మెఱుగవు నీగుండె పగిలిపోను ?

కణత లెడపెడవ్రయ్యఁగాఁ గనరికసరి
 గుండె బ్రదలువాఱఁగాఁ గొట్టికొట్టి
 ఒడలు కొంగర వోవఁ గా సుడిసిసుడిసి
 కదలిపోయెద వప్పుడే గాలివాన !

మచ్చునకు దెబ్బదిన నట్టి ప్రమానుగలదె ?
 బిగిసి వలిగొని పోనట్టి పిట్టగలదె ?
 జలమయము గాని యొఱపైన తలముగలదె ?
 నీవు తాండవ మాడిన నిముసమందు.

భూమితల క్రిందులై వడిపోయినట్లు
 విన్నుసాంతము పెళ్లున విఱిగినట్లు
 నంద్ర ముప్పొంగి రొదనేయ సాగినట్లు
 విఱుసుకొని మీఁదఁ బడెదవే ? వెట్టివాన !

సంద్రముల మీఁదఁ బరువెత్తు సమయమందుఁ
 బెద్దనావలవైబడి గ్రుద్దులాడి
 పరువు పర్వన నీవను వత్సరంబు
 ఆంధ్రభూమికిఁ బ్రత్యక్ష మగుదు వమ్మ !

జీవరాసులు లేనట్టి తావులందుఁ
 దందనా లాడుకొన్నచో నందమగును
 చివరకిట్లు శ్మశానమ్ము చేయుటకును
 పల్లెలును బట్టణములె కన్నట్టె నమ్మ !

హోరుహోరున తెక్కల బారువెట్టి
 వీచుకొందువు సుంతేని విసువులేదె ?
 మందిపాపము గొట్టక మానదింత
 కొంటెతన మేల ! నీ కొంప గూలిపోను.

కాటు మబ్బు గుఱాలపైఁ గదలివచ్చి
 ఉఱు ముఱుమ నీక సుంతైన మెఱయనీక
 దాడివెట్టెద వింత పంతంబ దేల ?
 నీవు కన్నులు దెఱచిన నిలువఁగలమె ?

ఆలు బిడ్డలు వోయి బిట్ట డలువారి
 గొడ్డుగోదలకై గోడుగుడుచువారి
 పాలము పుట్టలకై వలపోయువారి
 కంటి నీటను గామక కరఁగిపోవె ?

† తల్లికాన !

చివురుచేతులలోనఁ జితికిపోయెదవు
 ననల పొత్తిళ్లలో నలిగిపోయెదవు
 దురుసు కౌగిళ్లలోఁ గరఁగిపోయెదవు
 జోలపాటలలోన సోలిపోయెదవు
 కకవిక నవ్వింపఁ గందిపోయెదవు
 గారాబుత్రిప్పులఁ గలఁగిపోయెదవు
 మంచి చందన మంటి మాసిపోయెదవు
 రావఁటేముద్దాడ రతనంపుబామ్మ !
 పోవఁటే గుజ్జెన బువ్వకోయమ్మ !

మచ్చదీసిన చందమామ నీమోము
 చిగురుటాకులు నీదుచిన్నారికాళ్లు
 మురువారు వెన్నెల గురియు నీనవ్వు
 నీలిమబ్బులసుడుల్ నీదు ముంగురులు
 కోకిల నీ పాటకు మొగమ్మువాచు
 నెన్నని వచియింతు నేజన్మఫలమొ ?
 మోహనప్రకృతిలో ముంచి తేల్చినది
 అయిన నిన్నీరీతి నాశీర్షదీంతు
 నందచందమ్ముల కందమైవెలసి
 చిదిమిదీపము వెట్టు చెలువమ్ముగలిగి

నాకన్నులవెన్నెల మగువమాంచాల మధురస్మృతి.

† ఆననము 1941-7-5 మరణము 1944-7-5

మంచికిమంచియై మనుమువేయేండ్లు
 మలయానిలుడు నీకుఁ జెలిమికాండైన
 వెన్నెలలోమెల్ల వీవనవేయుఁ
 గామించి పెండ్లాండఁ గలిగినట్టె న
 జాబిలి దోతెంచు సాయాహ్లామునకుఁ
 గలికి పల్కులునేర్వఁ దలఁచినట్లెనిఁ
 జిలుక బోదను నిదే పిలువఁబంచెదను
 కావలెనంటివా ? కలువ పుప్పొళ్లు
 తుమ్మెద గొని పూల తోటకేతెంచు
 గుజ్జెన నీమారు కుడువకేయున్న
 రంగుకుచ్చెలఁ దెత్తురా మామగారు

మారామఁటే పొమ్ము మామయ్యకడకు
 వెండి లాంతరు పట్టి వేంచేసినాఁడు
 చల్లని గాలిలోఁ జందమామయ్య
 జిలుఁగు చుక్కలపూలువెలుఁగొందుమింటి
 పందిరి పాన్పుగాఁ పవళించినాఁడు
 చిన్నతమ్మునికన్న సింగారమున్న
 ముద్దుముద్దుగ వెన్నముద్ద లిప్పింతు

* * * *

గోఁగు పూవులుదెచ్చి కొండపైకెక్కి
 బంగారురథముతోఁ బరువెత్తడేమి ?

త్రవేణి

పాలుంబెరుగుదెచ్చి పాపాయి కిచ్చి
పల్లకీ తెప్పించి పంపరాడేమె ?
ఉత్తది యుత్తదే యుత్తుత్తమామ
మాయసేతువ దేమె ? మాతల్లికాన !

కడుపుచిచ్చు

మాంచాలా ! మాకడుపులు
చించితివమ్మా ! నినున్ సృజించిన తనువుల్
మంచము వట్టిన నీశ్వరు
పంచకుఁ జని మంటిలోనఁ బవళించితివా ?

ఎన్నఁ డెఱుంగనిభూముల
కు న్నడతెంచితివి గోడు గుడిపితి వెవుడో
మన్నెన నీ స్వరూపము
కన్నుల వ్రేలాడు రేవగలు చిట్టమ్మా !

నీవంటి తల్లి ముందీ
జీవితముల కబ్బి ముద్దుసేయంగలదా ?
కేవల మజ్జత గాకిఁక
నీవే కృతపుణ్యులకు జనింపం గలవో ?

ఉన్నన్నినాళ్లు కన్నుల
 వెన్నెలయై నేఁడుస్వప్న వీధులబడి మా
 కన్నీటి కగ్గమైతివి
 నిన్నీ జన్మకుసు మఱవనేర్తుమె బిడ్డా !

ఎన్నెన్ని జన్మ లెత్తితి
 వెన్ని కుటుంబముల నిట్టు లేడ్పించితి వై
 న న్ని కుఁబునర్జన్మ
 మ్మున్నెడ మాకే జనింపుమో “మంచమ్మా” !

* పెండ్లి

తీరైన వెలిపట్టు డేరాలనుండి
పాగాల మొనగాండ్రు పయనించినారు
మొఱు గారు బచ్చెన మేనాలమీఁదఁ
గంటి జోభులవారు కదలి యొక్కొకరె
వెనుకఁ బ్రక్కలఁ బైఁడి వీచోవు లిడఁగ
విల్లనమ్ములవారు వేంచేసినారు
విచ్చుకత్తులవారు వెన్నంటి నడువ
బిరుదగద్యాల వా రరుదెంచినారు
బారు చొక్కాల సిబ్బంది రాఁజూచి
తటకాపడక మేళతాళాలవాండ్రు
గరిడీలు దేరి బాకాలూఁదినారు

దిగఁబడ్డ రాణువమొగసాలవెనుక
'సాచేత'వారు వాసాలచెంగటను
మోమోట పడువారు ముంగిళ్లచెంతఁ
బాలు వో కేమేమొ ? భాషించుకొనిరి
పిలిచి భూనాథుండు పిల్లసీఁడంచు
సామంత భూభుజుల్ సణగికొన్నారు
శివధనుర్భంగ మిస్సీపాప మంచు
శివభక్తు లొకవంక చీకొట్టినారు
మాకాజ్ఞ వచ్చిన మఱి చూడుడంచు

* వివాహోదయమున ప్రీతిలబునుపోకకుఁ బాదుకొనునది.

శ్రీవారు మీసాలు చెడక ద్రిప్పకొనిరి
 పిలుచునందాఁక నోపికపట్టలేక
 పైబడి విఱువఁగాఁ బరువెత్తినారు
 నెట్టుకవచ్చి మన్ని లాధ్యు లెల్ల
 విలుఁదేరిచూచి వెల్వెలఁబోయినారు
 తగుదు మే మని దీనిఁ దలఁబెట్టుకొన్న
 నవమాన మని తెప్ప లాడించినారు
 కొండ తాసాసలఁ గుర్చీలమీఁదఁ
 జదికిలఁబడి దృష్టి సారించినారు
 నూరెల నింతలోఁజూచి రెల్లరును
 కలకలసభలోఁనఁ జలనమ్ముగలిగె
 నిట్టమెడలవారు నిక్కిచూచుటకు
 సరిగఁచుపాగాలు సవరించినారు

చిఱుగంట లులియ విచ్చేసె రావణుఁడు
 బొణుకుబొణుకున మ్రోఁగెఁ బునుకపేర్లన్ని
 నలుపురిపెట్టుగా నడచి మున్నుండు
 పదితలల్ గదలించి పరికించినాఁడు
 దొకదొక కదలిన తోడిమార్బలము
 రావణరాజా ! పరా కంచు ముందు
 రాకాసిమూఁకతో దూఁకివచ్చినవి
 అగ్రాన వచ్చి విల్లందె నాతండు

శ్రీ వేణి

గుసగుసల్ వోయిరి కుంభినీపతులు
 ఎద దాఁకచాపమ్మునెత్తెనోలేదొ ?
 చిటపటనరములు చిందు వందయ్యె
 భువి దద్దరిలఁబడి బోపెట్టినాఁడు
 వకవక లాడె నాపరిషదాలయము
 మన్నుమేసిన తల లృఱి యెత్తకుండఁ
 జురచుర నటునిటు చూచి కేల్పాచి
 పాశుపతమ్ము మా ప్రాణాధికమ్ము
 విఱుతుమా ? పాపమో వెంగలులార !
 చిన్నదీవిల్లు మాచేవకేమగును ?
 ఏమోయి జనకుఁడా ? నామంచిజెలిసి
 సీతను లంకకుఁ జేర్తువా ? లేద !
 ఆమెకు నామీఁదిప్రేమ మగ్గలము
 నాకయి లంకలో నాఁడజన్మించె
 సీత పుట్టపు లంకచేటుకే యనఁగ
 నీయింటఁబెంప వార్నిధిఁ ద్రోఁచినాఁడ
 మామగారూ ? వత్తు మన్నింప వలయు
 నోరార నడిగితి నీరీతిఁ దక్కి
 ఇష్టమున్నెడ కిత్తువేని మున్నుండు
 సీతాప హరణమ్ముచేసి తీఱదను

నాలంక సర్వము నాశమాఁగాక
 ఈ రెంటిలోఁగామ కేదేని జరుగుఁ
 గనుగల్గుమని సభఁ గలయొగఁజూచి
 ద్వారబంధము దావుఁజేరె రావణుఁడు

తంద్రాఘపైపోయెఁ దత్రభాస్థలము
 చఱచిరి చప్పట్లు పరిహాస మెసఁగ
 వ్రేటు వడ్డభుజంగ వీరమ్ముభాతి
 బుస్సుబుస్సున లేవఁబోయి రాన్వపులు
 ఇంతలోఁబదిపదా రేండ్లయీడున్న
 బాలచంద్రులు సభాభవ నమ్ములోన
 కేనుగున్నలవోలె నేతెంచినారు
 దండమఁటంచు వాత్సల్య మ్రొసంగ
 నలువురి కఁటికిఁ జలువలైనారు.
 గాఢేయుఁ డీబాల కఠీరవులకు
 జనకాజ్ఞచేశంభు చాపమ్ము నూపి
 ఈ విల్లు విఱిచితి రేని మైధిలుఁడు
 జానకి తోడ రాజ్యమ్మునర్పించు
 వంపవోయీ ? పెద్దవాఁడా ! యఁటంచు
 నీలమేఘశ్యాము నియమించినాఁడు
 దశరథాత్మజున కుత్సాహమ్ము వొడమె

శ్రీ వేది

సన్నని పల్వరుసం ద్రోవులాడి
 తొగరు వాతెరలందు దోబూచులాడి
 నూనూగు మీసాల నునువులోఁ దేలి
 కన్నులసారుతోఁ గలిసిన ర్తించి
 చెక్కు టద్దములపైఁ జెంగలించుచును
 ముసిముసి నగవులు మొలకలెత్తినవి
 రామచంద్రుని ముద్దు మోము లోనంతఁ
 గలువకన్నుల కాంతి తొలకరించినది
 పరివత్తు విభ్రాంతి పడిచూచుచుండఁ

గెంగేలఁ జాపము గీలించినాఁడు
 పరగఁ బ్రత్యాలీఢ పాదుఁడైనాఁడు
 వఱదగుడింబోలె వంచి పట్టుటకు
 గనయమ్ము సవరించి గొనయమ్ములాగ
 దొడచాపము రెండు తునియల్లె పడియె

గుబగుబలాడి దిక్కులు చెవుడ్పడియె
 దిద్దిరఁ దిరిగి భూదేవి ఘూరిలైఁ
 గలఁగెదోయథి సప్తక మ్మమాంతమ్ము
 కులపర్వతశ్రేణి నిలువునంగూలె
 దిగ్గజశ్రేణులు మొగ్గితిల్లినవి

సాఁబాలు ముందుకు సర్పరా జొరగె
 బవమాన దృఢతర పక్షముల్ విఱిగె
 వుష్పవర్షము బోరుబోరునన్ గురిసె
 గనులప్పఁ జెప్పిరక్కడి మన్నెకాండ్రు
 ఆశీర్వదించినా రార్ష దేవతలు
 జయపెట్టి గాపోయి సకలభూభుజులు
 చూపఱి కెనలేని చోద్యముగదిరి

పెట్టిపుట్టిన వాఁడు పిల్లవాఁ డనిరి
 సర్దారు దశరథేశ్వర పుత్రుఁడనిరి
 తనతల్లి కౌలస్య ధన్యురాలనిరి
 సీతకుఁ దగినట్టి చిన్నవాఁ డనిరి
 జనకునకుం దగ్గ జామాత యనిరి
 విశ్వైక మోహన విగ్రహుండనిరి
 ప్రజల భద్రముగాఁ బాలించు ననిరి
 బాబయ్య దర్శన భాగ్యముకతన
 మనము ధన్యుల మైతి మని సారెవొగడ
 జనకుండు విని సంతసంబునన్ బొదలి
 సభ మూయుఁ డని యనుచరులనుబంచె
 రఘురాము విడిదికి రప్పించినాఁడు

శ్రీ వేణి

బలుబలునఁ దెల్లవాఱకే ప్రజలు
చెప్పుకోసాగిరి సీతమ్మపెండ్లి
రవ్వంత లోనె కర్ణాకర్ణికగను
ఊరి నాలుగుమూల లుడికిపోయినవి

'చప్పన్న' దేశాలు జాబు లంబంపి
రఘువంశరాజుల రప్పించినారు
మగధ మహారాష్ట్ర మత్స్యపాంచాల
బర్బరాంగ కళింగ పరిపాలకులును
నేలీని నట్టలఁ బ్రోలు నిండంగ
వెలిపట్టు డేరాలు వెలిసె నందంద
మిథిలాపురమ్మొల మొఱసె సీకతన

ప్రతిరాజ మందిర ప్రాంగణ మ్ములను
రత్నతోరణములు గచియించినారు
బంగారు టరఁటులు బాతించి నారు
వెలిపట్టు పందిళ్లు విరచించి నారు
సీలంపుటరుగులు నిర్మించి నారు
ద్వారాలఁ బూర్ణకుంభము లుంచినారు
ఘనసార పంకంబు గడపలన్నెదపి
పటిక నాఱిచి రవ్వపై నద్దినారు
కస్తూరికలయంపి కలయంగఁజల్లి

కలికి ముత్యాల మ్రుగ్గులు దీర్చినారు
 ఆనాఁడు మిథిలాపురావాసములను
 చూడఁగన్నులు లేని శోభగూరినది

శుభముహూర్తమ్మూరా శుద్ధాంతజనము
 కదలె నొక్కుమ్మడిఁ గళ్యాణమునకు
 శృంగారరాముని సీతతోఁగూడఁ
 నడవలోగిటఁ బెండ్లికొడుకుఁగావించి
 జలుగిడి పన్నీట జలకమ్ము లార్చి
 నలుఁగులఁ దడినది వలిపెముల్ గప్పి
 అగరు ధూపమువైచి యార్చి వెండ్రుకలు
 చిక్కెడలించి చేర్చుక్క బొట్టిడిరి

జానకి నేపథ్యమైన పిమ్మటను
 మంగళధ్వనులు తురంగలించినవి
 తౌర్యత్రికమ్ము వింతగ బోగుకొనియె
 యాజ్ఞవల్క్యమహర్షి 'యాజమాన్యమునఁ
 గళ్యాణవేదికఁ గై సేసినారు
 అంత సీతారాము లార్షమర్యాద
 కగ్గమై పీటల నాసీనులైరి
 వలసిన తంతుసర్వ మ్రొనపిదప

త్ర వే ణి

శ్రీరామభద్రుండు సీతకంఠమున
నూత్రమ్ము గట్టె నాశుభలగ్నమందు
చెయిమీఱవలెనను చేడియల్ వొగడ
ముత్యాల తలఁబ్రాలు ముగుడ వోసినది
రతనాల తలఁబ్రాలు రామయ్యవోసె
నాదంపతుల చూపు లభిలాష లప్పు
డలవోకసిగు సీమల దాటవెఱచె

అంతటఁ దెలవాఱ నధివునాజ్ఞప్తిఁ
బొన్న వాహనముపైఁ బూబోణి తాను
నూరేగుటకు బయల్దేరి రాకడల
వీచోపులిడ మొదలెట్టి గొండ్లారులు
బంగారు దివిటీలు వట్టించినార
లాస్పత్రగీత వాద్యాదు లే మఱు
మిఱఱాడ మిదియె పెండ్లికిఁ బెండ్లియయ్యె
గుబగుబ పట్నమ్ము గుబ్బుతిల్లినది
ఆబాలగోపాల మన్నివర్ణములు
మేడ లెక్కెను జూడ మిథిలాపురమున
ముక్కుపై వ్రవేలిడి మోద మిమ్మడిగఁ
తెప్పికో సాగె నీ చిద్విలాసమ్ము

పుత్రడిబామ్మ పూబోణి సీతమ్మ
 అందచందమ్మల కంద మీ తల్లి
 పొన్నమ్మవంటి దీ పూర్ణచంద్రాస్య
 తగినట్టి మగడమ్మ ! ధర్మదేవతకు
 రామయ్య యంద మా కామయ్యకున్నె
 చెంపకుఁజేరెడే సిరులీను కనులు
 మలిచినట్లున్నవే కలికి చెక్కిళ్లు
 ముత్యాల తొలకరే ముద్దులనవ్వు
 సీలమేఘముగదే నెమ్మేనుగూడఁ
 దగినట్టి పెండ్లామె దశరథాత్మజున
 కీడు జోడుగనున్న దీ యిర్వురకును
 కనులున్నఫలమిందుఁ గంటి మోయమ్మ
 మామయ్య యేమిచ్చె రామయ్య కనఁగ

జాంగలమ్ములు కొన్ని చదివించె నందు
 రేమీయవలె నమ్మ ! యిటువంటి బిడ్డ
 నర్పించెనే మిథిలాధినాథుండు
 ఏడువారాల సొమ్మిచ్చెఁ గూతునకుఁ
 బసుపుకుంకుమక్రిందఁ బట్టణాలిచ్చెఁ
 గాని యెన్నఁకులేని కడు విచిత్రమ్ము
 వినావఁటే పెండ్లిమున్ను రామయ్య

త్రవేణి

మారు వేసమ్ముతో మనరాణిగారి
కెఱుకచెప్పెనఁ టందు రెంతచోద్యమై ?
మునిపండ్లు సందఁటే జనకనందినికి
పాలతికాఁపుర మింక వెలితి గానోపు
నీలోఁటలేకున్న నెంత యొప్పెడిని
పావ మనన్ జెంతపడఁతి నోర్మాసి
పోక చివు ధ్లుచ్చి పోవుటంజేసి
సీతమ్మమునిపండ్లుచెదరి పోయినవి
తఱుగేమి తల్లికేతట్టు చూచినను
మండలా ధీశ్వరులో మహితవికములు
శ్రీరామభద్రుండు, సీతాకుమారి
వర్ణిలవలె వేయివత్సరాలనుచు
నాశీర్వాదించినా రమ్మలక్కలును
జగతిలోఁజూడమీ సంబర మ్మనఁగఁ
జేసిరి మిథిలలో సీతమ్మపెండ్లి

నమస్కారము

మాకులవతు లందఱు నేఁ

డే కమ్మ .. గర్తపురికి నేతెంచిరి వీ

రీకరణి నెన్నియోమా

రేకమ్మయి చేసినట్టి దెఱుగరఁటయ్యా !

ఇదిగో కమ్మచరిత్రపూ ర్రియగు జేపే చూడు మన్నార లె
య్యదియేఁ దిర్పతివేల్పు ముడ్పులెన రీయంగూడ దన్నార ల
య్యద విద్యార్థుల వేతనంబులకు సాహాయ్యంబు లన్నార లి
య్యద ప్రాఁరంభము వీరపూజలకుజు మ్మన్నారు వినా మెటో?

మాటలుమాత్రమిప్పటికిమాన్యదయంబులమాఱుమ్రోగెడున్
నూటికి నొక్కఁడున్ జరిగెనో? క్రియమాత్రము శూన్య మైనచో
సాటి కులంబులందు మన సంఘ మిఁకం దలసూపనేర్చునా ?
నాటకమాఱినన్ గొలము నాశనమైచను నంతకంతకున్ .

ధనపతి దంతముల్ వులియఁదగ్గమహాధనవంతు లెందఱో
మన కులమందు నుండి రధ మమ్మొక కుంట జిరాయితైనఁ జే
యని కమబాబు లేడయిన నప్పటి కిప్పటి కెంచిచూచినన్
మనపని నాఁడునాఁటి కనుమాన పరిసితి కగ్గమయ్యెరా ?'

శ్రీ వేది

కలరు కళాభిమాను లఱకా లిలమోఁపని పుట్టు భోగు లెం
దులకుఁ జుమండి ? బూటకముతో సరిపుత్తురు వట్టిచేతులన్
వెలికిల వేతు రిట్లయిన విశ్వకవుల్ విబుధుల్ విగాయకుల్
కులమునఁ బుట్టరేమి? యనుకో దగునా? యొకనాఁటి కేనియున్.

సరదాగ మనకమ్మ దొర టొమ్ముపైనింత

శ్రీ వీరగంధమ్ము చిలికినారె ?

గండపెండర మిచ్చి కవిరాజుకెప్పుడైన

స్వర్ణాభిషేకంబు సలిపినారె ?

మృతజీవి యుఁటె మనశతశిల్పి పవడించు

గోరిపైఁగన్నీరు గురిసినారె ?

మఱపు రానటువంటి మనరైతుబాంధవు

స్మృతిచిహ్న మొందు సృష్టించినారె ?

ఇంటికుక్కనుసామెత కిదియెసాక్షి

వేరు మటుకెన్నగా నేఁతి బీరకాయ

సంఘ మని తెగ బారలు సాపనేల ?

చెలఁగి గద్దెల మీఁద గర్జింపనేల ?

కలకాలమిట్టులే కనుమోడ్చియున్న మీ

బంగరుబావుటా సాడువడును

కులబలహీనతం గుర్తింపకున్న మీ

ముత్యాల గొడుగులూ ? మూలఁబడును

కార్యరంగము మీఁదఁ గాల్చివ్వకున్న మీ
 యుక్కుకత్తుల నాల్కలూడిపోవు
 విశ్వకళ్యాణము పీఠీంపకున్న మీ
 విజయ దుందుభి డొక్కప్రీతిపోవు
 సర్వసంఘంబు లున్నతస్థానమంది
 పక్కుమనినవ్వుచున్నవి పరువుచెడని
 కర్మవీరుడవోయి ? నాకన్నతండ్రి !
 మేలుకొను మభ్యుదయవేళ మీఱకుండ.

తాతలనాఁడె యందల మెక్కినామన్న
 నొడినిండ నీకేమి యొరుగఁగలదు ?
 మనము పండిత పుత్రమాత్రుల మనుకొన్న
 బ్రహ్మరథమెట్లు పట్టఁగలరు ?
 చిన్న నాబాజ్జకు శ్రీరామ రక్షున్న
 నీవలె మే మెటుల్ నిల్వఁగలము
 నిఱువేద కన్నీరు గురిసెనా ? నీవంశ
 కూట మ్మమాంతమ్ము కూలఁగలదు
 పిన్నలుం బెద్ద లిలు చక్కఁబెట్టుకొనుడు
 ఉట్టికొక్కక స్వర్గమ్ము కెట్లు లన్న !
 పొరుగువారలఁగని పండ్లు పులియకున్నె
 నేలవిడిచిన సాము మీకేలనంది ?

శ్రీ వేణి

పానుగల్ గుడిమెట్ట ప్రాక్కుంభగోళాగ్ర
 చండ దీధితు లాత్మసాక్షిగాఁగ
 ఓరుగల్ రాజ్యేంది రోపాసనాశక్తి
 మగతనమ్మున కోసమాలుగాఁగ
 గండికోట మహోగ్ర కదనకౌశల్యంబు
 రాజ్యకాంక్షకు రామరక్షగాఁగ
 అమరావతీప్రాభ వాభ్యుదయంబులు
 గౌరవమ్ముకు జీవగట్టగాఁగ
 వెలిగి నా రొక్కపెట్టన మలగినారు
 వారిశౌర్యాన్ని జ్వలియింప వలయునన్నఁ
 బచ్చినెత్తురు పుక్కిటఁ బట్టవయ్య !
 కత్తి కలమునుగైసేసి కదలవయ్య !

నలుమూలల్ వణకించుచున్ గెలుపు జెండానాటుచో దిగ్విది
 కులు కొండాడిన వందు రాతటి డెలుంగుల్ చలున్వర్ణాక్షతల్
 తలపైఁగుల్కిన రుద్రమాంబ తనస్వాతంత్ర్యంబుచేఁ దెల్లమం
 డల మందున్ ద్రువతారయై వెలుగదన్నా! నాటికిన్నేటికిన్ .

కఱకుంగత్తుల నూటి చెంచుల పయిన్ గాల్గ్రవ్యచుం బచ్చినె
 త్తురు ద్రావించిన వెంకటాద్రి విభుఁడెంతో శాంతిదైవాఱఁ జ
 చ్చుఱిపిడై రిపుగుండెగాలమయి స్వేచ్ఛన్ దెల్లమాగాణమున్
 బరిపాలించె నశేషదానకలనా వ్యాపారపారీణతన్ .

అడుగులెసాప మర్థిజనులందఱఁ దన్నెడు గుప్తదానక
 య్లఁడు మన కుప్పు సా మతఁడె ఊంగని సంస్థలు లేవు సాయమున్
 బడయని సంస్థ లేదు నిజవంశసముద్ధర టైక దీక్షకున్
 నడుమెగఁగట్టియున్ దొలఁగి నాఁడెవ రేమని నూటిపోసిరో ?

కలఁడు కలండు చల్లపలికాంతుఁడు మాకుల మింక ధన్య మీ
 కులపతి వల్లనంచు దెగఁగుల్కితి మేమనుకొన్నదానికిన్
 ఫలమిఁక నెన్నఁడో ? మన సభాపతి బొల్లినివారి బిడ్డపై
 నిలిచిన విప్లు దృష్టు లితనిన్ మన సారథి గమ్మనన్ దగున్.

మనసారథి మనసచివుఁడు
 మనబంధువు మన హితుండు మనకులపతి య
 మ్ముని సామి లేకపోయె న
 తని స్థానం బ్రాకమించు ధన్యులుగలరా ?

కోరిన విద్యార్థి కొంగులో వరహాలు
 కొద దీఱి నెడపెడఁ గురియుటాకటి
 కడ చన్ననాయకాగ్రణుల స్మృత్యర్థమై
 వీర పూజలను గావించు టాకటి
 విశ్వసాహిత్యమ్ము వెలిగించిలేరెడు
 సాహితీసంస్థను సాకు టాకటి

శ్రీ వేణి

పిలుకు మా ర్చెడుకట్టుముల రూపుమాయింది
పరదాల శివ్వుమ్ము పాపు టాకటి
ఇద్దసంఘచరిత్ర వ్రాయించు టాకటి
ముఖ్యకార్యమ్ము లని తలపోయుఁ డన్న !
కాలచక్రమ్ము వెనుకకుఁ గదలిరాదు
ఎంతమునుపడి చేసిన సంతమేలు.

కడకు ధర్మార్థకామ మోక్షముల కంచుఁ
దగవుమాలిన వర్ణభేదములఁ బెంచి
కులముపేరిట బలిదీయఁ గులుకుచున్న
కాలమూర్తికి నా నమస్కార మన్న !

లక్ష్మీ గ్రంథ ప్రచారిణి, తెనాలి

త్రివేణి	(ఏఱుకూరి వేంకటనరసయ్యగారు)	1- 8-0
భగవద్గీత	(కల్యాణానంద భారతీస్వామివారు)	5- 0-0
చుక్కమ్మ	(చలంగారు)	0-12-0
వెలుగునీడలు	(పి. వెంకట హనుమంతరావుగారు)	0-12-0
నల్లపిల్ల	(ధనికొండ హనుమంతరావుగారు)	0-12-0

అ చ్చు లో

మైదానం	(చలంగారు)	1-0-0
అదృష్టం	..	1-0-0
అమీనా	..	1-0-0

==== నా గ్రంథములు ====

నాయకురాలు	...	౨	౦	౦
మగువమాంచాల	...	౧	౪	౧
ప్రేమాలోకము	...	౧	౧	౦
సిద్ధాశ్రమము	...	౧	౦	౦
క్షేత్రలక్షి	...	౧	౦	౦
నీతిమంజరి	...	౦	౦	౦
రైతు (హానికథ)	...	౦	౦	౦

ఏటుకూరి వేంకటనగసయ్య

కెలంగు పండితుడు

ఎద్వడ్ల బోర్డు నైస్కాలు

నిడుబ్రోలు

రైతు : గుంటూరు సీమరైతు సంఘము

గోవాడ

